

NOVA ГАЗЕТА

№ 5(313) Січень 29, 2015, Нью-Йорк

№ 5 (313), January 29, 2015, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**БУДНІ ПРИФРОНТОВОГО
МАРІУПОЛЯ**

СТОР. 8

АМЕРИКА І СВІТ

**АЗІЙСЬКЕ ТУРНЕ
БАРАКА ОБАМИ**

СТОР. 10

У ГРОМАДІ

**ОДИН РІК РАЗОМ
ІЗ «РАЗОМ»**

СТОР. 15

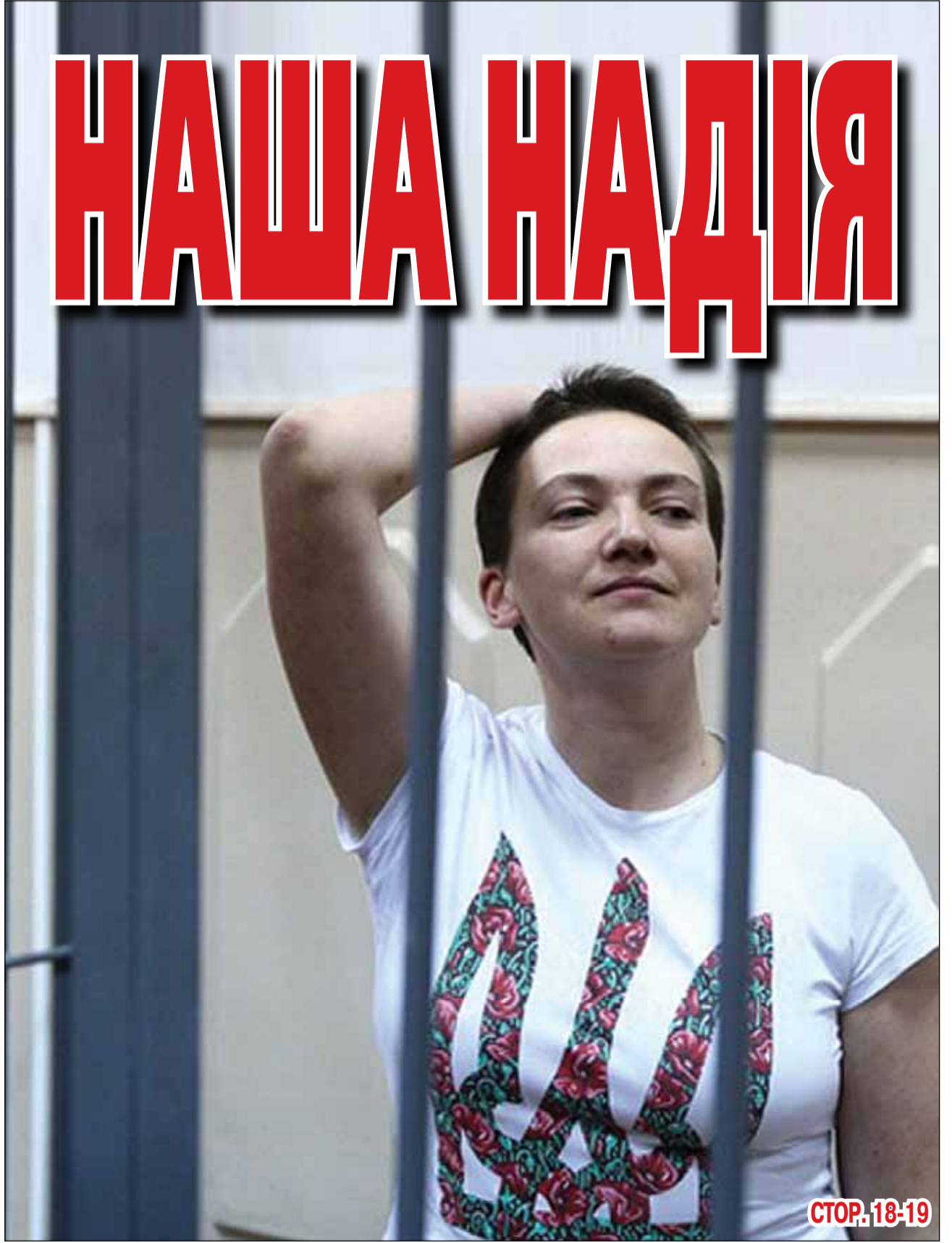
ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ВІХОЛИ НАД АМЕРИКОЮ:
ЗАБІЛІЛИ СНІГИ, ЗАМЕЛО...**

СТОР. 20-21

НАША НАДІЯ

СТОР. 18-19

**МИСТЕЦЬКІЙ
ГРУПІ «ЯРА» - 25!**

СТОР. 16-17

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА США

Missionaries of the U.O.C. of the U.S.A.
to the orphanages in
Ukraine

REUNION

FEBRUARY 7, 2015

7 ЛЮТОГО, 2015

5 P.M.

\$50 Ticket

CHARITABLE FUNDRAISING BANQUET TO BENEFIT THE CHILDREN OF UKRAINIAN ORPHANAGES

You are invited to join the missionary teams
from the past 13 years at a fundraising banquet & dance.

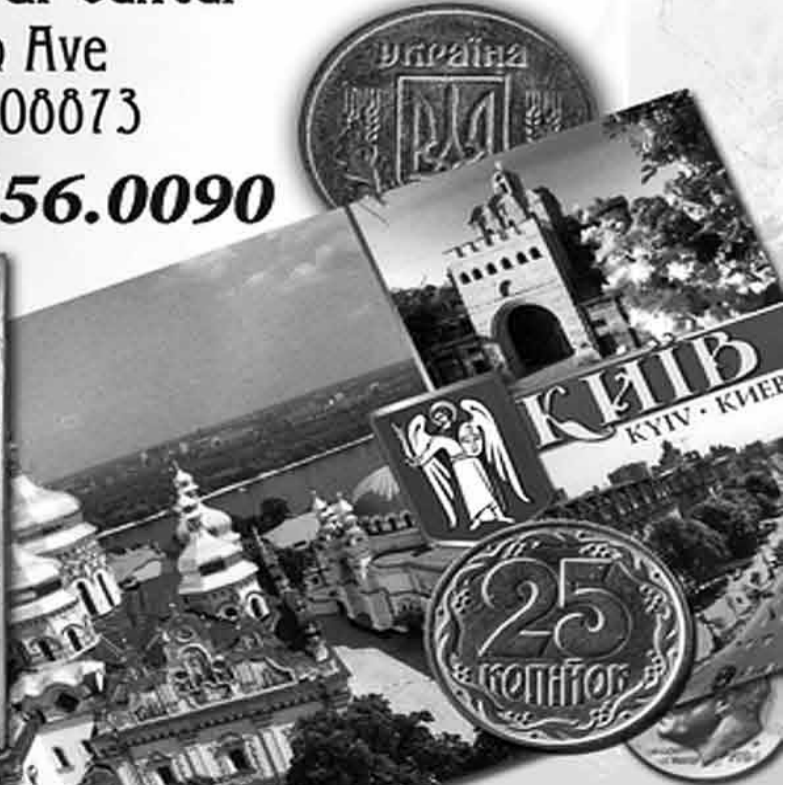
Ласкаво запрошуємо вас та місіонерів останніх 13-ти років на
БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ ТА ЗАБАВУ
на підтримку сиротинців України

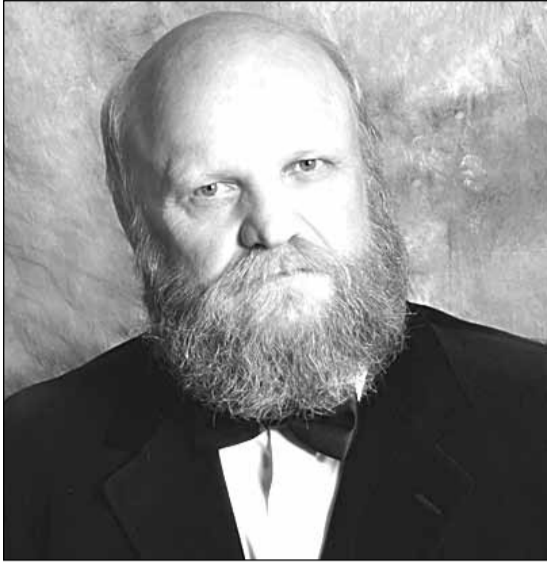
ЗІБРАНІ КОШТИ ПІДУТЬ НА ПОТРЕБИ СИРІТКАМ

Ukrainian Cultural Center

135 Davidson Ave
Somerset, NJ 08873

Тел: 732.356.0090

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Минулий тиждень приніс з України жакливі новини. Осатанілий від крові Путін віддав наказ своїм убивцям терором і страхом паралізувати Донбас, розвинувши наступ на всіх напрямках, аби змусити Збройні Сили України капітулювати. Після цього переможець почне диктувати Україні, як їй жити.

Зустрівши гідну відсіч, путінські війська та їхні сатрати з числа місцевих маргіналів розпочали обстрілювати з батарей залпового вогню «Град» житлові квартали міст і селищ. Кадри кінохроніки змушують подумки повертатися до кадрів воєнного лихоліття. Знову кров, сльози, трупи... І потирання рук кремлівського маньяка, який змалку любить спостерігати, як хтось плаче чи комусь дуже боляче.

Навіть Слободан Мілошевич, якого судив Міжнародний трибунал, не доходив до таких злочинів. Адже фактично Путін биває ні в чому не винних людей. В усі часи це називалося воєнним злочином, за який суворо карали. Чи дочекаємося ми часу, коли Путіна в наручниках приведуть у клітку, посадять на лаву підсудних і зачитають йому вирок: «Винний!»? Поки що це виглядає як щось неймовірне. Але ще більш неймовірним виглядало падіння осоружного Радянського Союзу, який десятиліттями тримав людство на ядерному прицілі, окупував чужі країни, фінансував світовий тероризм, кидав у катівні ГУЛАГу тих, хто говорив правду, бивав руками таких «майстрів» як Путін за кордоном своїх політичних противників. Здавалося, що ця імперія зла простіть тисячоліття. Але настав 1991 рік і від колишнього колосса залишилися тільки друзки.

Те саме буде і з путінським режимом, який у всьому копіює режим сталінський.

А самого Путіна народи потягнуть на суд. Чесний і справедливий. За вбитих маріупольців і донецчан, за пролиту кров тисяч молодих хлопців, за малайзійський «Боїнг», за слози матерів, як українських, так і російських. Адже цей новітній Сталін кидав в м'ясорубку війни тисячі молодих життів російських солдатів і офіцерів, як колись кидав в таку саму м'ясорубку мільйони Сталін. Хоч Сталін не приховував, що йде війною. А цей ще зухвало бреше, розповідає бачки, що, мовляв, на Донбасі воюють українці з українцями, що там немає жодного російського солдата. У цьому випуску «НГ» ви прочитаєте розлогу статтю «Анатомія вторгнення», яка неспростовно доводить, що на Донбасі воюють не тільки місцеві кримінальники й бомжі, а й добре вишколена й до зубів озброєна російська армія.

Про це знають не тільки в Києві, а й у Брюсселі та Вашингтоні. Якби таке коїв який-небудь Алієв чи Рахімов, його давно поставили б на місце. Путіна ж бояться, бо за ним велетенський ядерний арсенал, якого достатньо, аби кілька разів знищити все живе на нашій планеті. А в тому, що цей маньяк, не задумуючись, натисне кнопку «Пуск», немає жодних сумнівів. Тому й веде з ним хитру гру Захід, тому так нерішуче застоює нові санкції.

Але головну санкцію на цього вбивцю накладе Господь. Бо не може безкарно ходити цей монстр по землі, наказувати стріляти по житлових кварталах зі своїх «Градів», проливати невинну людську кров, а потім дивитися безсоромними очима в об'єктиви кінокамер і брехати, що жодного російського солдата на Донбасі немає.

Після трагедій під Волновахою й у Маріуполі, здавалося, не може бути на нашій землі тих, хто виступає на боці путінців. Але, ні! Може. Причому не росіяни навіть, а свої доморощені яничари. Зраджують не тільки своєю Вітчизною і свій народ, а й власне сумління. Днями поговорили з одним таким землячком. Захищає Путіна, його бандитів, а на аргумент «Та вони ж збили пасажирський літак!» парирує: «А хто це довів?». Отакі-то бувають землячки. Біймося їх, гуртуймося, єднаймося, аби здолати цю страхітливу гідру, ім'я якій рашизм.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Засідання Верховної Ради України 27 січня стало черговим випусканням пари, а ухвалені рішення є політичними та не матимуть, на жаль, юридичних наслідків. Всеукраїнське об'єднання «Свобода» ще в березні минулого року, від початку російської окупації, пропонувало вжити систему заходів щодо зупинення російської агресії, відновлення територіальної цілісності України. Невчасність, недостатність та неадекватність дій влади наявним викликам та загрозам вже призвели до трагічних наслідків. Можливо, хоча б тепер Президент України і парламент-

Бігборд у Маріїнському парку, неподалік Верховної Ради України

ЯК ПЕРЕМОГТИ РОСІЮ

ська коаліція почнуть реалізовувати нашу пропозиції. Іншого шляху до перемоги в Україні просто немає.

Минулого тижня Путін розпочав нову фазу війни проти України на Донбасі. Її нові злочинні результати – окупанти вчинили навмисні масові вбивства десятків мирних мешканців у Волновасі, Донецьку та Маріуполі, практично в усіх прифронтових населених пунктах Донецької та Луганської областей.

Логіка дій окупанта така – терором і війною змусити Україну до нового «миру» (читай капітуляції) на умовах Кремля – визнання злочинних маріонеткових режимів на окупованих територіях як автономних утворень у складі України, федералізація інших територій України, блокування євроінтеграційного курсу, офіційне закріплення мовного поділу України – шляхом надання російській мові офіційного статусу. А якщо Україна погодиться, то й Захід буде змушений погодитися з «миротворчими» ініціативами Росії. Далекосяжна мета Путіна – фактичне знищення незалежності та дезінтеграція України.

Що має зробити українська влада, щоб зруйнувати цей кремлівський план?

Найперше потрібно тримати воєнний удар ворога. Доля України залежить, перш за все, від здатності української армії, інших воєнізованих формувань, суспільства зупинити військовий напад агресора, а в перспективі – звільнити окуповані території. Саме результати на фронті визначатимуть результати переговорів про досягнення миру, а не навпаки. Тому треба й далі концентрувати всі ресурси, щоб зміцнити національну оборону та підвищити боєздатність Збройних Сил. Що необхідно зробити в цьому напрямку: 1. Провести реальну люстрацію, переатестацію та перевірку на детекторі брехні військового командування та керівництва силових структур. Усіх корупціонерів, саботажників та поплічників ворога слід усунути з посад. 2. Жорстко карати усі прояви корупції в процесі мобілізації. Забезпечити проведення мобілізації, перш за все, силами чоловіків, які мають фаховий досвід військової та правоохоронної діяльності, а також добровольців. 3. Оперативно нейтралізувати диверсії поплічників ворога, починаючи з їхніх дій у парламентах. 4. Створити загони територіальної оборони в усіх районах країни та на їхній основі сформувати народний резерв Збройних Сил. 5. Легалізувати усі добровольчі підрозділи та надати їм ефективне озброєння. 6. Посилити контроль суспільства за реальним станом збройного та матеріально-побутового забезпечення військових підрозділів.

27 січня, хоч і запізно, ціною втрати тисяч людських життів та значних територій, економічного потенціалу та матеріальних ресурсів Верховна Рада офіційно визнала, що події останнього року на Донбасі (а перед тим у Криму) – це пряма військова агресія Росії, а не антитерористична операція проти місцевих сепаратистів.

Однак однієї заяви парламенту про визнання Росії державою-агресором недостатньо – потрібно робити подальші рішучі кроки, а саме: розірвати дипломатичні відносини та запровадити візовий режим з Росією, оскільки провладна коаліція нарешті спромоглася визнати Росію державою-агресором; подати позови до Міжнародного Кримінального Суду в Гаазі за вчинені воєнні злочини, в тому числі етнічні чистки, на Донбасі та в Криму; персонально проти Путіна та його поплічників, а не тільки проти його місцевих маріонеток на окупованих територіях. Для цього Україна має невідкладно ратифікувати Римський статут та внести відповідні зміни до Конституції; подати позови до Міжнародного Суду ООН щодо російської агресії в Криму та на Донбасі з вимогою визнання Росії державою-агресором та виплати компенсацій за збитки, завдані агресором; звернутися до міжнародних організацій: Організації Об'єднаних Націй, Ради Європи та Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) з вимогою зупинити членство Росії у цих організаціях до часу припинення Росією агресії проти України, звільнення Криму і Донбасу та виплати компенсацій за завдані збитки; звернутися до країн світу з проханням посилити економічні санкції проти держави-агресора; знову звернутися до країн-гарантів Будапештського меморандуму і НАТО по військово-технічну та іншу допомогу для протидії російському агресору.

Президент має ухвалити рішення щодо введення воєнного стану на території АР Криму, Донецької, Луганської областей та всіх прифронтових областей, де є загроза військової агресії та систематично відбуваються терористичні акти. Це пряма норма Конституції України, пункт 20 статті 106.

Захоплені Росією райони Донбасу мають бути визнані, так само як Крим, тимчасово окупованими територіями, що передбачатиме реалізацію наступної політики: 1. У судовому порядку визнати ДНР і ЛНР терористичними та маріонетковими організаціями, створеними Путіним для легітимізації російської агресії на Донбасі. 2. Скасувати закони про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донбасу та про амністію терористів,

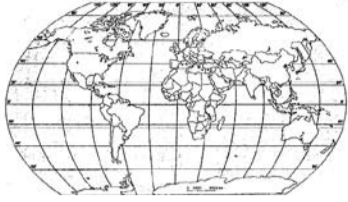
ухвалені в незаконний спосіб на початку вересня 2014 року. 3. За жодних умов не погоджуватися на проведення місцевих виборів на захоплених територіях Донбасу до часу їхнього повного звільнення від російських окупантів, оскільки це прямий шлях до легітимізації окупаційного режиму, чого добивається Путін. 4. Припинити бюджетне фінансування окупованих територій, а також заборонити торгівельні та економічні відносини з окупованими територіями, щоб унеможливити підтримку життєздатності окупаційного режиму за рахунок України. 5. Спрямувати бюджетні кошти для надання допомоги на облаштування вимушених переселенців з усіх тимчасово окупованих територій. Завдання уряду створити для всіх українців, які не підтримують окупаційний режим та не хочуть залишатися на окупованій території, побутові можливості переїхати на територію, контрольовану українською владою.

Зважаючи на те, що російські окупанти систематично не виконують нав'язаних ними ж ганебні Мінські домовленості від 1 вересня 2014 року, Україна має відкинути їх повністю та запропонувати свій план досягнення миру, який включатиме такі послідовні кроки: виведення усіх російських військових формувань з території України, відновлення повного контролю України над державним кордоном з Росією та виплату Росією компенсацій за збитки, спричинені агресією; проведення десепааратизації, позбавлення виборчих прав поплічників сепаратистів та агресора на звільнених від окупації територіях.

Протидія російській агресії має бути послідовна у всіх сферах життя суспільства, а не лише на військовому і дипломатичному напрямках. Ситуація, за якої частина українців віддає життя на фронті зупиняючи російську агресію, і в той же час російський бізнес і його українські контрагенти продовжує заробляти в Україні, так ніби нічого не сталося, є моральним злочином. Треба запровадити санкції проти російського бізнесу та його контрагентів в Україні, починаючи з бізнесу наближених до Путіна чиновників. Арештувати майно і кошти компаній з російською часткою власності до повної компенсації Росією збитків завданих Україні внаслідок військової агресії Росії, окупації суверенних українських територій, грабунку державного та приватного майна. Звільнити інформаційний простір України від духовної та інформаційної окупації, подолати наслідки штучної русифікації. Уряд має реалізувати курс на подолання енергетичної та економічної залежності від Росії в усіх аспектах.

Олег Тягнибок,
голова ВО «Свобода»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

РЕЗОЛЮЦІЯ ПАРЕ: СВОБОДУ НАДІЇ САВЧЕНКО!

жорсткою критикою РФ, після чого документ перетворився з суто гуманітарного на такий, що описує подробиці українсько-російського конфлікту та затверджує провину Російської Федерації за його ескалацію.

Парламентська асамблея Ради Європи більшістю голосів ухвалила 27 січня резолюцію стосовно гуманітарної ситуації в Україні та біженців.

З 155 депутатів, присутніх у залі, 140 проголосувало «за» і лише 7 – «проти». Резолюцію не підтримали російські депутати.

Текст резолюції було суттєво змінено під час розгляду, до нього додали декілька норм з

зокрема, ПАРЕ закликала Росію не фінансувати бойовиків в Україні. Ця норма закликає Росію «утриматися від дестабілізації України, а також фінансування та військової підтримки незаконних озброєних груп». У проміжній версії резолюції йшлося також про фінансування тероризму, але згодом цей пункт прибрали.

Окремою нормою резолюція закликає Росію звільнити

Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію, яка вимагає від Росії негайного звільнення Надії Савченко та інших в'язнів війни

народного депутата Надію Савченко, а також усіх інших «в'язнів війни». Рішення ПАРЕ стверджує, що всі вони «неза-

конно утримуються у в'язницях РФ».

Було суттєво змінено також параграф про «так звані гума-

нітарні конвої». ПАРЕ стверджує, що такі дії РФ порушують міжнародне право, і насправді ці вантажівки, які перевозять зброю й російських солдатів, не є гуманітарними конвоями.

Предметом для дискусії були також декілька норм, які підтверджують незаконність анексії Криму Російською Федерацією. Росіяни пропонували видалити їх з тексту, але жодна така пропозиція не була підтримана асамблеєю.

Більшість пропозицій Росії набирала близько 20 голосів чи навіть менше – очевидно, що переважну частку їх підтримки формували самі російські депутати.

70-ЛІТТЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ОСВЕНЦИМА

На жалобні заходи з нагоди 70-річчя звільнення страхітливого табору смерті Освенцим прибули щонайменше 300 його колишніх в'язнів

У вівторок, 27 січня, з нагоди 70-ліття визволення військами 1-го Українського фронту в'язнів колишнього нацистського табору смерті Освенцим (німці називали його Аушвіц-Біркенау) на його місці зібралися щонайменше 300 колишніх в'язнів.

Це остання велика подія, яку відвідує така кількість людей, що вижили у концтаборах. На вшанування також приїхали лідери держав та представники багатьох військових союзників.

Жалобні заходи відбулися в Освенцимі на півдні Польщі, де в період між 1940 і 1945 роками було закатовано понад мільйон осіб, більшість з яких були євреями.

Виступаючи після участі у заходах з нагоди вшанування 70-ї річниці звільнення концтабору, президент України Петро Порошенко сказав, що з шести мільйонів євреїв, яких у роки Другої світової війни знищили нацисти, чверть були родом з України і порівняв стан справ у сучасній Європі з тим, що відбувалося у 30-х роках ми-

нулого століття, закликавши не допустити повторення тих трагічних подій. «Ми маємо єдиним фронтом протистояти новому імперському божевіллу, новим претензіям на панування в Європі», – сказав він.

«У сімдесятий рік перемоги над нацизмом, в яку українці зробили колосальний внесок, в рік сорокаліття Гельсінського заключного акту моя країна вступила в умови російської агресії й бруталного порушення норм міжнародного права», – додав український лідер.

На його переконання, Росія грубо порушила зафіксовані в тому документі принципи.

«І сьогодні вже онуки та правнуки тих, хто боронив Україну понад сім десятиліть тому, полишили свої домівки, щоб захистити рідних та близьких і всю Вітчизну від дій агресора», – наголосив Петро Порошенко.

Він також виступив за створення постійної експозиції України в музеї колишнього концтабору в Освенцимі.

У САУДІВСЬКІЙ АРАВІЇ НОВИЙ КОРОЛЬ

Король Саудівської Аравії Абдалла ібн Абдул-Азіз помер 22 січня у віці 90 років після 10 років правління. Протягом кількох тижнів король хворів на легеневу інфекцію. Наступним королем Саудівської Аравії став 79-річний зведений брат Абдалли принц Салман.

Світові лідери 24 січня прибули до столиці Саудівської Аравії Ер-Ріяду, щоб попрощатися з королем Абдаллою. Серед осіб, які прибули, щоб висловити співчуття королівській родині, – віце-президент США Джо Байден, британський прем'єр Дейвід Камерон, президент Франції Франсуа Олланд, японський принц Нарухіто.

До Ер-Ріяду прибув і президент України Петро Порошенко, але він був змушений достроково повернутися в

Короля Саудівської Аравії Абдаллу поховали в звичайному білому савані серед могил простих смертних

Україну через загострення ситуації на сході.

Денну молитву перед церемонією поховання відвідали мусульманські лідери, саудівські принци. Зокрема, були присутні еміри Кувейту й Катару Сабах Ахмед Джабер Сабах і Тамім бін Хамад Аль Тані, а також король Бахреїну Хамад ібн Іса Халіфа.

Тіло Абдалли привезли мечеть у звичайній швидкій допомозі. Після молитви його пронесли на вкритих килимом ношах через натовп, потім чоловіки-родичі віднесли покійного короля на цвинтар, де поховали в звичайному білому савані в могилі посеред могил звичайних громадян Саудівської Аравії.

НА ВИБОРАХ У ГРЕЦІЇ ПЕРЕМОГЛА ПАРТІЯ «СІРІЗА»

Ліва націоналістична партія «Сіріза», яка набрала найбільшу кількість голосів під час парламентських виборів, що відбулися минулої неділі в Греції, хоче переглянути умови, на яких Греція отримала 240 мільйонів євро міжнародної фінансової допомоги.

Проте лідери країн ЄС вже попередили нову грецьку владу, що Греція має дотримуватися обіцянок, даних своїм кредиторам.

Лідер «Сірізи» Алексіс Ціпрас, який у понеділок, 26 січня, склав присягу прем'єра, оголосив склад свого уряду.

Якщо «Сіріза» переможе на переговорах з іншими членами єврозони, інші політичні партії, що виступають проти жорсткої економії, виглядатимуть більш переконливими для виборців. Перемога Марін Ле Пен із її протекціоністською політикою на президентських виборах у Франції стала б ці-

Новим прем'єр-міністром Греції став Алексіс Ціпрас, лідер партії «Сіріза», яка перемогла на парламентських виборах 25 січня

кавим тестом на витривалість ринків.

Якщо ж «Сіріза» зазнає поразки на переговорах у Брюсселі та Берліні, і Грецію виключать із зони євро, інвестори взагалі можуть забрати свої гроші з будь-якої країни єврозони, де популярність здобуватимуть націоналістичні сили.

То чому ж інвестори поки що не панікують? Чому євро та фінансові ринки впали лише трохи? Одне з дещо неймовірних пояснень полягає в тому, що

інвестори все ще вірять, що єврозона без Греції буде сильнішою доти, доки якась інша велика країна не вийде у ті самі двері.

Більш вірогідно, що інвестори просто вважають, що переможе здоровий глузд, і Берлін дасть згоду на списання якоїсь частини боргу Греції.

За повідомленнями зарубіжної преси сторінку підготував Андрій Гурін
Фото AP

УКРАЇНА І СВІТ

WORLD ECONOMIC FORUM

Минулого тижня політична та економічна еліта світу з'їхалася до швейцарських Альп на 45-й Всесвітній економічний форум (ВЕФ), аби обговорити виклики, які стоять перед людством. Найважливішими темами цьогорічного ВЕФ, який традиційно відбувся в Давосі, були геополітичні ризики, економічне зростання, безпека, клімат та інновації.

Головним джерелом занепокоєння та приводом для дискусій стало питання фінансової нестабільності в світі та причин, що похитнули світову економіку: падіння цін на нафту, волатильність (мінливість) ринків валют, дефляція та тероризм.

Утім, ще до початку форуму член Організаційного комітету ВЕФ Марк Спельман припустив, що за лаштунками в Давосі ключовим питанням буде тема стабільності в Україні. І він не помилився.

ПЕРЕЗАРЯДЖЕННЯ ЄВРОПИ

Державні лідери багатьох країн Європи зібралися, щоб вирішити, як Європа може поєднати сталий економічний розвиток і стабільність.

Засловами прем'єр-міністра Великої Британії Дейвіда Камерона, Європі необхідно терміново зайнятися агресивним пан-континентальним підприємництвом, торгівлею та інноваціями.

Схожу думку висловив і прем'єр Нідерландів Марк Рютте, зауваживши, що нині Європа не є конкурентоспроможною і мусить прискорити проведення реформ.

На панелі «Два виклики для Європи: зростання і стабільність», яка відбувалася 22 січня, також йшлося про угоду щодо вільної торгівлі між ЄС та США.

«Ми повинні позбутися ілюзії, що державний сектор є двигуном економічного зростання. Насправді це приватний сектор. Нам слід боротися з протекціонізмом. Нам потрібне Трансатлантичне торговельне та інвестиційне партнерство – ТТІР», – зауважив прем'єр Фінляндії Олександр Стубб.

Інші учасники дискусії також підтримали ТТІР. Здається очевидним, що центр економічної гравітації зміщується в бік Азії, тому Європі необхідно якнайшвидше укласти угоду із США, аби мати змогу впливати на стандарти вільної торгівлі.

Водночас, ця ідея не подобається звичайним мешканцям Європи. Як відомо, в Німеччині

відбуваються акції протесту проти угоди про вільну торгівлю із США. Зрозуміло, що політикам необхідно пояснити народу, чому вільна торгівля є настільки важливою, а структурні реформи невідворотними.

Паралельно з дискусіями пролунала заява Європейського центрального банку (ЄЦБ) про наміри витратити понад трильйон євро на купівлю облігацій. Такими кроками банк намагається підняти економіку, запобігти дефляції та відновити економічне зростання.

Однак, копіюючи програму американської Федеральної резервної системи (ФРС), яка протягом останніх кількох років витратила 4,5 трлн. доларів або 3,9 трлн. євро, досягти добрих результатів буде непросто.

Він назвав санкції проти Росії «дурними» і запевнив, що РФ відкрита для інвестицій. Водночас професор Гарвардського університету і колишній головний економіст МВФ Кен Рогофф зауважив, що вплив зниження цін на нафту буде значним. На іншій панелі, що була присвячена Росії, прозвучало кілька головних думок.

По-перше, економіка РФ знаходиться під значним тиском. По-друге, західний світ сподівається, що збільшення тиску у вигляді санкцій та падіння цін на нафту змінять політику Росії відносно України. По-третє, Росія збирається поглибити співпрацю з Китаєм, не маючи особливих перспектив щодо співпраці із західним світом.

Українська делегація в Давосі

ДАВОС-2015: ВИКЛИКИ ТА ІЛЮЗІЇ

«Кількісне пом'якшення» – QE – вигідне власникам активів. Платня ж залишатиметься під тиском за рахунок конкуренції та безробіття. Програма призведе до збільшення розриву між багатими та бідними», – попередив американський мільярдер Джордж Сорос на панелі «Перезарядження Європи».

«Напередодні впровадження «кількісного пом'якшення» віце-канцлер і федеральний міністр з економічних питань та енергетики Німеччини Зігмар Габріель також висловив скептицизм з приводу необхідності запуску QE.

«Німеччині знадобилося вісім років, щоб побачити плоди структурних реформ. Чому це повинно зайняти менше часу в інших європейських країнах?» – зауважив він. За його словами, європейська політика не повинна замикатися на Європейському центральному банку (ЄЦБ).

ПАРАЛЕЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ

Поки провідні агентства та міжнародні організації знижують рейтинги російських банків та компаній, а також погіршують прогнози стосовно зростання економіки Росії, російські урядовці в Давосі демонстрували оптимізм, чи, радше, почуття гумору.

«Якщо вам потрібно знати, як отримати високу інфляцію, приїжджайте до Росії», – з посмішкою заявив віце-прем'єр Росії Аркадій Дворкович під час сесії «Волатильність - нова нормальність».

Російський урядовець «спростував» великий вплив різкого здешевлення нафти на економіку Росії. «Є рівень, де ціни стабілізуються, і ця точка недалеко», – вірить він. Дворкович переконаний, що вартість нафти не є такою важливою, як раніше, адже Росія для покриття бюджету використовуватиме свої резерви.

Під час панелі чи не найрезонансними були слова одного з найбагатших членів уряду Росії, віце-прем'єра Ігоря Шувалова. Він запевнив, що росіяни готові пожертвувати своїм багатством заради підтримки президента Путіна. «Витримаємо усі негаразди, які будуть в країні, менше їстимемо, менше електрики, ще якісь речі, до яких ми всі звикли», – сказав він.

Водночас колишній міністр фінансів РФ Олексій Кудрін заявив: Путін явно вважає, що анексія Криму, агресія проти України на сході країни варті того, щоби нація платила високу ціну. Так що наївними виглядають нині ті, хто вірить, що Путін припинить, нарешті, криваву вакханалію на Донбасі. Не припинить, а сунути далі й далі, аж поки не дістане по руках.

УКРАЇНА ТА КРЕДИТОРИ

«Особливо українським» виявився перший день форуму в Давосі. Він запам'ятався емоційним виступом Петра Порошенка «Майбутнє України», переговорами глави держави з директором-розпорядником Міжнародного валютного фонду (МВФ) Крістін Лагард, а також насиченою дискусією в рамках панелі за участю глави Мінфіну України Наталії Ярьсько.

Головні тези виступу Порошенка стосувалися війни в Україні. Президент звинуватив Росію у відрядженні на територію України більше 9 тисяч нових військовиків. Він закликав Москву виконувати Мінські домовленості й відвести свої війська з України.

Президент також говорив про фінансове майбутнє країни. Він підкреслив, що державі необхідна «подушка» від МВФ, аби країна змогла продовжити реформи та повернутися

до економічного зростання. Він також наголосив, що деякі інвестори вже заявили про готовність вкласти в економіку України сотні мільйонів доларів.

Про переоцінку ризиків з боку інвесторів заявила Н.Ярьсько, підкресливши, що Україна залишається надійним позичальником попри розмови про дефолт.

Вона зауважила також, що 15 мільярдів доларів зовнішньої допомоги, які необхідні країні, – незначна сума порівняно з вливаннями в економіку Греції в часи кризи. «Економічна криза – це наслідок, спричинений війною, а також спадок від корумпованого режиму Януковича, який розкрадав Україну до минулої зими», – сказала міністр.

Тема фінансової підтримки продовжилася на переговорах між президентом України та директором-розпорядником МВФ. Опісля стало відомо, що Україна попросила відкрити нову програму фінансування – Extended Fund Facility (EFF) – замість існуючої stand-by.

«Зазвичай EFF, на відміну від дворічної stand-by, призначається для країн, які стикаються із середньостроковими зовнішніми та структурними проблемами, що можна сказати про Україну. EFF передбачає триваліші терміни погашення. Нині Україна має щільний графік погашення по 2018 рік», – пояснив начальник відділу аналізу й досліджень «Райффайзен банку аваль» Дмитро Сологуб.

За словами головного економіста Dragon Capital Олени Белан, нова українська програма триватиме чотири роки. «За інформацією Мінфіну, термін повернення коштів за кредитами EFF починається через чотири з половиною роки й розтягується на п'ять років,

в той час як за програмою stand-by виплати починаються через три роки й тривають два роки для кожного траншу окремо», – розповіла експерт.

На переконання аналітиків «Райффайзен банку аваль», розмір нової програми повинен становити не менше 25 млрд. доларів.

«Зважаючи на короткострокові економічні виклики, більша частина коштів повинна бути виділена на початковому етапі, щоб підвищити надзвичайно слабкі резервні позиції НБУ і відновити довіру економічних агентів», – підкреслив Д.Сологуб.

Крім новини про нову програму МВФ, стало відомо про наміри української влади почати переговори з суверенними кредиторами. Це викликало швидку реакцію на ринку облігацій. За даними агентства Bloomberg, ціна на українські бонди з погашенням у липні 2017 року впала до рекордно низьких 52,95 цента за долар. Зниження вартості облігацій є логічним наслідком побоювань інвесторів щодо ймовірності реструктуризації боргів суверенних кредиторів.

За словами інвестиційного менеджера Aberdeen Asset Management Макса Волмана, заява української влади, з одного боку, є позитивною, адже передбачає розв'язання проблеми, а з іншого – несе загрозу втрати коштів для інвесторів.

«Невідомо, що саме запропонують інвесторам: «стрижку» облігацій, мораторій на виплату відсотків чи продовження терміну погашення. Небезпека в тому, що якою б не була пропозиція, цього може виявитися недостатньо для України», – підкреслив Волман у коментарі британській Financial Times.

Ольга Дубенська
Давос

ПРАВДА ПРО БРЕХНЮ

Путін та його пропагандистська машина не стомлюються повторювати мантру, що нинішня війна на Сході України – це суто внутрішньоукраїнський конфлікт, громадянська війна, криваві сутички між населенням Донбасу й українськими збройними силами. Москва стверджує, що на території України немає жодного російського військовика, а сучасну зброю бойовики знайшли на смітниках. Цій облудній брехні не вірить ніхто, навіть запеклі рашисти. Однак Путін та його шавки знову й знову повторюють: «Наші війська участі в збройному конфлікті на Донбасі не беруть».

Спробую на конкретних фактах довести, що Росія нині здійснює брутальну агресію проти України з допомогою не тільки своїх озброєнь, а й регулярних військ.

неприємності. Кримінальним і напівкримінальним авторитетам низового рівня подібні радикальні політичні зміни, навпаки, давали великі надії.

Якщо дрібний кримінальний авторитет Сергій Аксьонов на прізвисько Гоблін зміг стати прем'єром Криму, то чому б Валерію Болотову, «смотрящому за копанками» в оточенні колишнього голови фракції регіоналів у Верховній Раді Олександра Єфремова, не стати прем'єром «Луганської народної республіки»? Ігорю Безлеру на кличку Бес, дрібному чиновнику мерії, який був куратором похоронного бізнесу, не стати господарем Горлівки? А Сергію Здрілику на кличку Абвер, однокласнику й другу Аксьонова, не спробувати стати «воєнним» мером Краматорська?

Другою великою бойовою групою в «донбаській революції» стали підрозділи спецназу й офіцери ГРУ та ФСБ, котрі або самі брали участь у штур-

Путін збирає по Росії всіх волоцюг, аби зміцнити ними на Донбасі сили так званих ополченців

АНАТОМІЯ ВТОРГНЕННЯ

Численні свідчення участі й загибелі російських солдатів і офіцерів у бойових діях на теренах України висвітлюють для росіян давно існуючий порядок речей. Проект утворення на території Донбасу сепаратистських «республік» нежиттєздатний без постійного притоку нових сил, свіжої крові з Росії. Новина тільки в тому, що «справжні буйні» в Росії закінчилися й черга дійшла до кадрових військовиків, яких відряджають воювати вже без жодного ідейного й матеріального стимулювання – за прямим наказом командування.

Для того, щоб зрозуміти, як російські солдати й офіцери були втягнуті у війну й стали її жертвами, повернімося ненадовго в минуле.

Збройний конфлікт на Донбасі встиг здолати кілька етапів, в перебігу яких з боку сепаратистів було задіяно абсолютно різні сили. На етапі збройного захоплення влади в деяких містах регіону в період з 12 по 20 квітня минулого року сепаратистів репрезентували кілька груп. Головними ударними силами були дрібні кримінальні угруповання (й залучені ними як масовка «гопники»), котрі сподівалися позбутися не тільки української влади, але й домінуючих у регіоні старих мафіозних грандів, серед яких найчастіше згадують мільярдера Рината Ахметова. Пов'язана з ним місцева політична й економічна еліта, які становили ядро Партії регіонів, явно не хотіли приєднання Донбасу до Росії, позаяк це спричинило б переділ власності та інші

Колона російських бойових машин піхоти на шляху до Донецька

маха адміністративних будівель, або прикривали штурмовиків. Саме на їхній совісті перші збиті над Слов'янськом з російських переносних зенітно-ракетних комплексів (ПЗРК) українські гелікоптери.

Третьою групою були «ідейні» російські націоналісти – ветерани різноманітних війн, котрих мобілізували під час анексії Криму. Найяскравішим їхнім представником був Ігор Гіркин на кличку Стрелков, котрого супроводжували «казаки» з білореченської «Вовчої сотні». Найбільш численними в цій групі були російські «казакі», які діяли в основному під командуванням отамана Ніколая Козіцина. Саме вони відіграли ключову роль у захопленні міст на кордоні Луганської й Ростовської областей.

І, нарешті, найменш чисельною у військовому, але

найбільш важливою в політичному відношенні групою були місцеві проросійські активісти з численних, але дрібних організацій. Їхня присутність дозволяла робити вигляд, що загони штурмовиків користуються «народною підтримкою» й що те, що відбувається, схоже на донбаський «Майдан», а не інспіровано Москвою.

Другий етап військових дій розпочався приблизно через місяць – з середини травня минулого року. До цього моменту українська армія вийшла зі стану колапсу й вже достатньо щільно обклала територію майбутніх бойових дій, окресливши кордони реального впливу сепаратистів.

У цей момент для кремлівських мрійників став очевидним рівень їхньої справжньої підтримки в регіоні. Вже не йшлося про міфічний проект

«Новоросії», намальований руками «експертів» затулінського Інституту країн СНД, – його явно провалили вже в кінці квітня, а крах антиукраїнського заклоту в Одесі 2 травня поставив на ньому фінальну крапку. Однак і в Донбасі вплив спішно створених ДНР і ЛНР поширювався тільки на частину територій, котрі вони вважали «своїми». Фактично вони контролювали тільки агломерацію міст і шахтарських селищ, що розтянулася від Донецька до Краснодона, й три промислових міста, що не входили до неї, – Маріуполь, Слов'янськ і Краматорськ. Північна ж половина Луганської області й деякі райони на її південному сході, а також західна й південна (аж до передмість Донецька) частини Донецької області не підтримали кампанії із захоплен-

ня адміністративних будівель і перебували під контролем центрального київського уряду.

Більше того, навіть у контрольованих сепаратистами районах місцеві мешканці повели себе зовсім не так, як розраховував Путін. За даними соціологів, приблизно третина населення на цій території підтримувала ідею приєднання до Росії, ще третина готова була вдовольнитися автономією Донбасу й лише третина була за збереження статус-кво – однак готових іти воювати за свої переконання було небагато.

Залюкування місцевих мешканців міфами про «правосеків», котрі буцімто йдуть вбивати їх за російську мову, й підколки з приводу їхніх чоловічих чеснот спонукали людей взятися за зброю тільки в деяких містах і селищах на лінії зіткнення сепаратистів і урядових військ. Але навіть у Слов'янську й Краматорську первісна ейфорія від того, що «Донбас скаже своє слово», швидко минула й вже до кінця травня лідер бойовиків Ігор Гіркин став скаржитися на нестачу бійців.

До цього моменту в Росії вже були налагоджені канали з виявлення, вербування й засилання потенційних бійців за «русский мир». Основним способом їхнього залучення став пошук через військкомати ветеранів чеченських, грузинської й афганської війн, які перебували в скрутному матеріальному й тяжкому моральному стані.

Ідеальним об'єктом став колишній військовий фахівець, який скніє нині охоронцем, будівельником чи водієм, набрав купу кредитів, має сімейні проблеми або ж молода людина, яка щойно відслужила сторожову службу й ще не встигла зорієнтуватися на «гражданке».

Саме ці люди стали обслуговувати тяжке озброєння, котре Росія почала поставляти бойовикам з початку червня минулого року, коли стало зрозуміло, що люди Гірка, навіть озброєні поставленими з Росії ПТУРСами й ПЗРК, нездатні ефективно чинити опір українським танкам і артилерії.

Другою великою групою, втягнутою в конфлікт, стали політизовані «добровольці», котрих притягували вогники «впершого спротиву» Слов'янська й переможні рапорти в соціальних мережах про те, як «наші мочат укров» майже без втрат. Усі проімперські політичні мережеві організації – лимонівці, секта Кургіняна, квачковці, баркашовці, євразійці, реконструктори білого руху й «казакі» – активно спонукали своїх членів взяти участь у війні й вербувати співчуваючих. Список загиблих на Донбасі «ідеалістів» містить пермського комуніста-кургінянця Александра Стефановського, тольяттінського нацбола Ілью Гурьєва, літнього барнаульського НТСівця Константина Русакова, пітерських націоналістів, донських «казаків»...

Потік завербованих «військкоматами» й добровольців був «повноводним» у травні-червні минулого року, але з початком серпня сильно всох. Причиною стали як очевидні військові поразки сепаратистів, «зливання проекту» керівництвом Росії, так і інші суттєві обставини.

5 липня минулого року Гіркін та його група залишили Слов'янськ і Краматорськ, а заодно й здали без бою противнику ледь не половину території на Донеччині, яка до того контролювалася сепаратистами. Це породило кризу довіри до Гірка як воєначальника й вождя «російського спротиву».

Між тим, багато з бажаючих повоювати збиралися здійснити цей намір під час літніх відпусток. Однак до кінця липня минулого року вони довідалися, що за наказом того ж Гірка зворотній виїзд з регіону для них буде зачинено. І це було зрозуміло. Завербованим військкоматами обіцяні «шалені гроші» платили в кращому разі перший місяць, далі вони змушені були воювати за «дякую». І в умовах постійного ризику для життя багатьом з них різко захотілося назад – але назад їх пускати перестали. У підсумку до середини серпня минулого року на боці сепаратистів воювало приблизно 20-25 тисяч осіб, з яких тільки 40-45 відсотків становили «місцеві», в тому числі насиль-

но рекрутіровані. Основна маса чоловічого населення призовного віку втікла з контрольованих сепаратистами міст, що викликало масу гнівних промов з боку розчарованих керівників «Новоросії».

Присутність у лавах сепаратистів російських ветеранів збройних конфліктів (як і постійна підтримка заколотників з боку Росії зброєю та боепри-

пасами) пояснює, чому українська армія просувалася вперед так повільно. Резервісти, які ніколи не воювали, що прийшли в регулярне, але розвалене військо, билися з досвідченими, обстріляними бійцями, якими командували люди з реальним бойовим досвідом – ті ж Гіркін, Безлер, Пономарьов, Арсеній Павлов (відомий як Моторолла) та російські військові радники, що стояли за ними в затінку, забезпечуючи бойове планування й логістику.

Однак і двох повноцінних дивізій сепаратистам (котрих вже з літа треба йменувати росіянами) явно не вистачало. Українська армія заволоділа стратегічною ініціативою і в червні-липні минулого року стала доволі успішно застосовувати тактику глибоких охоплення угруповань сепаратистів, замикаючи їх у містах й перекиваючи лінії постачання.

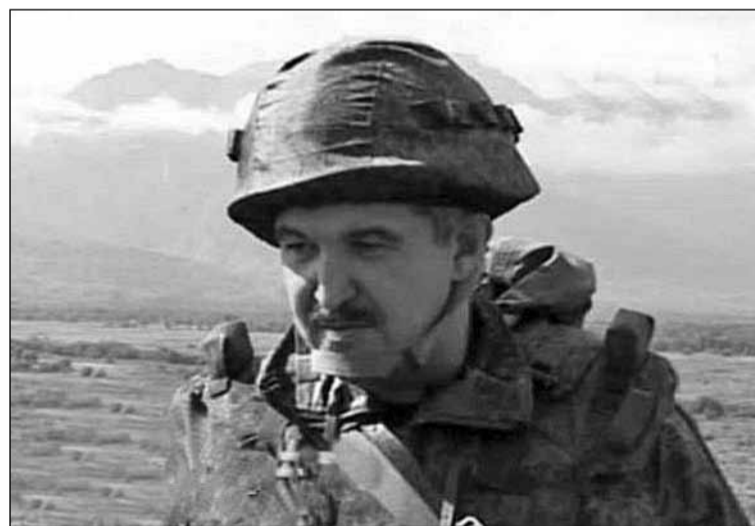

Російська батарея систем залпового вогню «Град» у Луганську

Однак і двох повноцінних дивізій сепаратистам (котрих вже з літа треба йменувати росіянами) явно не вистачало. Українська армія заволоділа стратегічною ініціативою і в червні-липні минулого року стала доволі успішно застосовувати тактику глибоких охоплення угруповань сепаратистів, замикаючи їх у містах й перекиваючи лінії постачання.

Порівняно численні, але миршаві в моральному відношенні «казачі» підрозділи залишали позиції при перших обстрілах і проривалися до Росії. Зсередини «війська ДНР і ЛНР» точила неприязнь між польовими командирами й окремими загонами. До того ж багато з них воліли не воювати, а займатися мародерством, пограбуванням і насиллям, що викликало обурення навіть у їхніх соратників.

Вже на початку серпня над напівоточеними Донецьком і Луганськом нависла реальна загроза захоплення. Українські військовики під вогнем «Градів» та артилерії з російської території зрозуміли марність надій відрізати всіх противни-

Ще донедавна на Донбас відряджали офіцерів у званні не вище полковника, а сьогодні російськими військами, які просуваються на Попасну, командує начальник штабу 58-ї армії Південного військового округу Росії генерал-майор Сергій Кузовльов

ків скопом від кордону з Росією й поставили за мету взяти під контроль основні шляхи постачання бойовиків тяжкою технікою й боеприпасами всередині самого Донбасу. Незважаючи на серйозні втрати української армії, це завдання було практично виконано.

Про те, в якому панічному стані перебували в той момент закинуті на Донбас аген-

ський міліціонер, лідер напівкримінальної-навіліційної організації «Оплот»), який відкрито заявив на офіційних зборах, що з Росії отримано допомогу в складі півтора сотень одиниць бронетехніки і 1200 «осіб особового складу, котрі протягом чотирьох місяців проходили спеціальне перенавчання на території Російської Федерації». Тоді ж він оголосив

віддає наказ: послати на Донбас нові частини і озброєння. Без прямої участі російських військ донбаська пожежа вже давно б згасла. Нині на Донбасі воює більше 35 тисяч російських військовиків.

Причому, якщо раніше до Донбасу відряджалися російські офіцери у військовому званні до полковника, то нині помічені вже й генерали. Так, керівництво російсько-терористичними військами, що ведуть нині наступальні дії проти українських підрозділів в районі населеного пункту Попасна, здійснює особисто начальник штабу 58-ї армії Південного військового округу Росії генерал-майор Кузовльов Сергій Юрійович.

Кремлівський режим ціною життя російських солдатів і офіцерів (лік загиблих вже йде на тисячі) може навіть перемогти в цій війні – відвоювавши обидві області цілком або окупувавши інші шматки вигаданої нею «Новоросії». Однак це спричинить таку хвилю міжнародних санкцій, що вже до літа російська економіка лежатиме в руїнах. Окрім того, під загрозою транспортної ізоляції може опинитися такий російський анклав, як Калінінградська область, де й так дуже потужні сепаратистські настрої.

Не виключено, втім, що російські війська виконують нині на Донбасі інше завдання. Багато експертів вважають, що їхні дії «підсилюють позиції Путіна на переговорах з Порошенком». Мені ж здається, що доля так званих ДНР і ЛНР у військовому відношенні настільки нині висить на волосинці, що російські регулярні війська на Донбасі виконують роль реанімаційної бригади, яка прагне довести пацієнта до шпиталю. В практичному плані це означає спробу Путіна зберегти обличчя й продовжити існування цих «республік» як мінімум до кінця переговорів, а також вирішити низку тактичних завдань – наприклад, вивести з регіону на «гуманітарних» вантажівках Міноборони Росії українське промислове обладнання.

Одним з індикаторів того, що проекти ДНР і ЛНР Москвою закриваються, є тихе зникнення з Донбасу останньої медійної персони «часів очаківських й упокорення Криму» людини, яка втілювала перше покоління сепаратистів, «народного губернатора Донбасу» й голови мобілізаційного управління «міністра оборони» ДНР, відомого неонациста Павла Губарева. Він хутко зник вслід за своїми соратниками, які вже давно обживаються в Москві. Донбас же нині остаточно перетворився на черговий полігон Міноборони Росії. Так, принаймні, військові чиновники, відповідаючи солдатським матерям, називають місце, де безслідно щезають їхні сини.

Микола Митрохін, політолог

ЗНАК БІДИ

Унеділю, 24 січня, російські окупанти та їхні посіпаки скоїли черговий злочин проти людяності – їхні батареї залпо-

«ДНР» заяв про готовність до подальших атак українських міст, а також значної активізації перекидання регулярних підрозділів російських збройних сил, зброї та важкої техніки на територію Донецької та Луганської областей», – заявили в МЗС.

«Росія, яка продовжує підтримувати терористичну діяльність незаконних збройних формувань на Донбасі і військовослужбовці якої беруть безпосередню участь у бойових діях проти України, несе повну відповідальність за невинні жертви у Волновасі, Де-

порушенням їхніх зобов'язань згідно з Мінськими угодами», – сказав він.

З гнівним осудом кривавого злочину путінської воєнщини виступили також Європейська Рада, Європейська Комісія, Парламентська асамблея Ради Європи, НАТО, країни ГУАМ, США, Велика Британія, Франція, Нідерланди, Швеція та багато інших країн світу.

Тим часом, спостерігачі місії ОБСЄ дійшли висновку, що обстріл Маріуполя вівся з території, підконтрольної так званій ДНР. Про це йдеться у спеціальному звіті ОБСЄ.

Маріуполь у вогні

БУДНІ ПРИФРОНТОВОГО МАРІУПОЛЯ, або ЗА КИМ ПЛАЧЕ ГААГА?

вого вогню «Град» і «Ураган» та мінометів «Тюльпан» обстріляли житлові квартали мирного Маріуполя. Внаслідок обстрілів 30 осіб загинуло, ще 95 дістали тяжкі поранення. Серед убитих – 5-річний хлопчик Славко, вся провина якого полягає в тому, що він прийшов у цей світ, щоб жити й радіти життю. Але кривавий московський диктатор вважає інакше. Зайшовши зі своєю політикою «собрания земель» в глухий кут, він метушиться в своєму кремлівському кабінеті немов вовк, якого загнали на прапорці мисливці, і вигадує нові й нові злочини.

«Внаслідок обстрілу російські терористи пошкодили 79 будівель. Серед них 22 багатопверхівки, школа, дитячий садочок, аптека, вісім крамниць і ринок. Задля покарання винних у скоєнні злочинів проти людяності Рада національної безпеки й оборони України ініціювала процедуру звернення до Гаазького трибуналу. Йдеться не лише про злочини проти мешканців Маріуполя та пасажирів автобуса, розстріляного під Волновахою, а й про всі злочини, скоєні терористами у 2014-2015 роках», – зазначив президентський прес-секретар С.Цеголко.

У зв'язку з трагічною загибеллю мирних жителів Маріуполя 24 січня 2015 року внаслідок масованого обстрілу житлових районів міста терористами, Президент України Петро Порошенко оголосив 25 січня Днем жалоби

Росія несе повну відповідальність за невинні жертви у Волновасі, Дебальцевому, Донецьку, Маріуполі та багатьох інших містах і селах України. Про це йдеться у заяві МЗС України, оприлюдненій відразу після обстрілу терористами Маріуполя.

«Обстріл відбувся на тлі зроблених напередодні ватажком

бальцевому, Донецьку, Маріуполі та багатьох інших містах і селах України», – додали у зовнішньополітичному відомстві України.

«Очікуємо, що Росія, нарешті, виконає свої зобов'язання, вплине на своїх підпличних і припинить їхню підтримку. Ми також вимагаємо від Росії повного виконання Мінських домовленостей, включно з негайним виведенням всіх своїх збройних підрозділів з території України, закриттям українсько-російського кордону та встановлення міжнародного моніторингу», – зазначили в МЗС.

Також у МЗС зазначили, що «злочин буде всебічно і об'єктивно розслідувано, а винні у ньому, поза всяким сумнівом, будуть покарані».

«Закликаємо Спеціальну моніторингову місію ОБСЄ невідкладно долучитися до такого розслідування. Закликаємо міжнародне співтовариство засудити цей та інші скоєні терористами злочини. Сьогодні, як ніколи, потрібні рішучі дії всього цивілізованого світу як проти терористичних організацій, так і проти тих, хто їх підтримує, фінансує і прикриває», – підсумували в МЗС України.

З осудом жаливого злочину, скоєного проти мирного населення Маріуполя, виступив і генеральний секретар ООН Пан Гі Мун. Про це йдеться у заяві його прес-служби.

Пан Гі Мун наголосив, що беззвірквий обстріл житлових кварталів є кричущим порушенням міжнародного гуманітарного права й має класифікуватися як злочин проти людяності й людяності.

Крім того, генеральний секретар ООН осудив односторонній вихід лідерів бойовиків з угоди про припинення вогню і особливо їхні провокативні заяви про намір захопити більше територій. «Це є подальшим

На основі аналізу вирви від снаряду фахівці місії встановили, що ракети системи «Град» було випущено з північно-східного напрямку з району населеного пункту Октябрь (19 кілометрів від вулиці Олімпійської в Маріуполі, мешканці якої найбільше постраждали від обстрілів), а ракети системи «Ураган» – зі сходу, з району населеного пункту Заїченко (15 кілометрів від Маріуполя). Обидва населені пункти перебувають під контролем так званої ДНР, зазначається у звіті.

Слідчі СБУ встановили, що для обстрілу використовувались російські системи залпового вогню «Град» та «Ураган», а також міномети «Тюльпан». Координація здійснювалась з використанням станцій супутникового зв'язку «Белозер», які стоять виключно на озброєнні російської армії.

Затриманий працівниками СБУ коригувальник вогню у Маріуполі Кірсанов (кличка – Даїшник) підтвердив, що стріляли російські батареї залпового вогню й міномети. Відразу після обстрілів «Гради», «Урагани» й «Тюльпани», з яких вівся обстріл, вивезли на територію Росії. Окупант замітає сліди, побоюючись реакції міжнародної спільноти на цей злочин.

Путіна реакція міжнародної спільноти на обстріли Маріуполя справді налякала: тут вже запахло Гаагою, тому російські артилеристи й місцеві бойовики дістали з Москви наказ уперто заперечувати свою участь у обстрілах.

Показові стосовно Маріупольської трагедії вкрай протирічні заяви самопроголошеного голови ДНР Олександра Захарченка в день обстрілу. Спочатку він громогласно оголосив, що почався наступ на місто. Багато терористів залишили у Facebook і Twitter записи, об'єднані посилком «Ура!

Ми йдемо вперед!». Про це ж писав і одіозний кореспондент «Комсомольської правди» Стешин. Крім того, трохи раніше Захарченко зробив і більш узагальнюючу заяву про те, що перемир'я закінчилося, і бойовики підуть уперед, аби розширити підконтрольну їм територію.

Навряд чи голові ДНР дозволили б робити такі далекосяжні заяви без санкції Москви. На відміну від деяких повністю відморожених місцевих вождів, котрих Росія час від часу доводить навіть знищувати, Захарченко – повністю керований Москвою тип. Саме цим пояснюється, що вже ввечері 24 січня він заговорив абсолютно іншим тоном – мовляв, ми не звірі й не садисти, й подумати про таке не могли, а обстріл був провокацією українських силовиків.

Така різка зміна риторики пояснюється тим, що Путіна всерйоз налякала реакція Заходу, що сформувалася до кінця 24 січня й полягала в переконанні, що до трагедії в Маріуполі причетні російські війська та сепаратисти. Тут вже запахло Гаагою, а до Гааги Путін не хоче. Тому пропагандистську платівку негайно перевернули.

Але в цілому продовження ескалації по всьому Східному фронту – це тиск на Порошенка. Росія хоче, щоб переговори тривали в новому форматі. Мінські домовленості тепер абсолютно не влаштовують Москву. Насамперед тому, що ними передбачається суворий контроль за українсько-російським кордоном.

В той же час Путін ще не до кінця зірвався з ланцюга, він не готовий перейти точку невороття у відносинах із Заходом. Тому що боїться, по-перше, значного підсилення економічних санкцій проти Росії, а, по-друге, того, що справа може закінчитися для нього Гаазьким

трибуналом. Саме через це і дії, і заяви терористів такі непослідовні й протирічні.

Судячи з московських телевізійних програм після трагедії в Маріуполі, будь то Кисельов чи Соловйов, Москва намагається максимально уникати обговорення трагедії в Маріуполі, тому що воно їй абсолютно не вигідне. Всі розуміли, і в Донецьку, але ніколи ще не були вони так явно схоплені за руку, як у Маріуполі. І на Раді Безпеки ООН російський борзомовець Чуркін проводив стару тактику: заявляв, що до трагедії в Маріуполі Росія не має жодного стосунку, а українці самі себе обстріляли.

Найближчими днями дуже важлива реакція Заходу. Було сказано дуже багато гнівних слів і зроблено обурливих заяв. Тепер треба чекати, чи настануть за ними конкретні справи, тобто санкції. При цьому наївні ті, хто сподівається на рішення Ради Безпеки. ООН вже багато десятиліть поспіль, по суті, є нефункціонуючою організацією – в основному, через право вето, котрим нині так зухвало зловживає Росія. Це добре місце для взаємних обвинувачень і гучних декларацій, але не для реальних дій.

Ключовим у цій трагедії є інша подія – 29 січня, коли цей номер «Нової газети» потрапить до рук читачів, збереться Рада міністрів закордонних справ Євросоюзу. Якщо після цього засідання жодних суттєвих рішень не буде, Путін з радістю вирішить, що Захід проковтнув черговий його злочин. А це, в свою чергу, означатиме, що обстріл мирних кварталів Маріуполя 24 січня був не останнім.

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

В УКРАЇНІ

ВЕРХОВНА РАДА ВИЗНАЛА
РОСІЮ ДЕРЖАВОЮ-
АГРЕСОРОМ

За відповідне звернення до ООН, Європарламенту, ПАРЄ, парламентської асамблеї НАТО, парламентської асамблеї ГУАМ та національних парламентів проголосував 271 депутат. «Україна залишається об'єктом воєнної агресії з боку РФ, яку вона здійснює серед іншого і через підтримку та забезпечення масштабних терористичних атак. Менш ніж за два тижні внаслідок військових обстрілів та дій підтримуваних Росією терористів у Волновасі, Донецьку та Маріуполі загинуло понад 50 мирних громадян України. Верховна Рада визнає Російську Федерацію державою-агресором та закликає міжнародних партнерів України не допустити безкарності винних за злочини проти людяності, скоєних від початку російської агресії проти України», – наголошується в зверненні.

ВР просить також визнати РФ державою-агресором, що всебічно підтримує терористів та блокує діяльність РБ ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а так звані ДНР і ЛНР – терористичними організаціями. Крім того, депутати просять обмежити повноваження російської делегації ПАРЄ, доки РФ не припинить ігнорувати міжнародні закони.

ВР також попросила про надання військової допомоги з метою посилення оборонних можливостей України, а також про надання гуманітарної допомоги.

РЕЖИМ НАДЗВИЧАЙНОЇ
СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ

Кабінет міністрів України запровадив режим надзвичайної ситуації на територіях Донецької та Луганської областей і режим підвищеної готовності на всій території України. Про таке рішення повідомив прем'єр-міністр Арсеній Яценюк під час виїзного засідання уряду в Державній службі з надзвичайних ситуацій (ДСНС) у понеділок, 26 січня.

«Прошу не плутати це з надзвичайним станом і воєнним станом, які вводяться рішенням парламенту. Наше рішення спрямоване тільки на одне – всі повинні працювати 24 години на добу і 7 днів на тиждень», – наголосив він.

Мета цього запровадження, за словами Яценюка, повна координація діяльності всіх органів влади для забезпечення безпеки громадян і цивільного захисту населення.

Уряд також ухвалив рішення про створення Державної комісії з надзвичайних ситуацій. Її головою став прем'єр-міністр, заступниками – віце-прем'єр-міністр – міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадій Зубко та голова ДСНС Сергій Бочковський.

КОРИГУВАЛЬНИК ВОГНЮ
ЗІЗНАВСЯ, ЩО МАРІУПОЛЬ
ОБСТРІЛЮВАЛИ РОСІЯНИ

Коригувальник вогню по Маріуполю стверджує, що обстріл проводився російською артилерійською батареєю. Про це затриманий громадянин України на прізвище Кірсанов повідомив під час допиту, відео з якого було продемонстровано журналістам в СБУ. За словами затриманого, обстріл здійснювався підрозділом під керівництвом російського офіцера на прізвище «Пепел».

Після припинення вогню, за словами Наливайченка, терористи почали відводити озброєння до російського кордону. Він підтвердив, що частину установок «Град», з яких вівся обстріл, було знищено Збройними Силами України, а решту сховано на території селища Маркіне, а потім відведено на територію Росії.

Журналістам було продемонстровано фотографії залишків снарядів з установок «Град» та «Тюльпан». «Ракети 1,22 мм вагою 66,4 кілограми, які використовувалися 5 разів дивізіонами «Градів», а також снаряди, які використовувалися російськими «Тюльпанами», постачалися російськими військовими з російських військових баз Південного військового округу РФ», – сказав голова СБУ. «Прикордонна служба ФСБ РФ сприяє ввезенню зброї для злочинів проти людяності, а потім замітає сліди, вивозячи її назад на свою територію», – наголосив він.

ОБСТРІЛ ЖИТЛОВИХ
КВАРТАЛІВ – ПРЯМА
ВКАЗІВКА ПУТІНА

Секретар РНБО Олександр Турчинов повідомив про рішення Радбезу Росії щодо розгортання наступу на позиції сил АТО в Україні. Відповідну заяву він зробив 24 січня під час засідання оперативного штабу під головуванням

прем'єр-міністра Арсенія Яценюка з приводу ситуації в Маріуполі

«За інформацією з надійних джерел, Радбез РФ ухвалив рішення щодо активізації наступальних дій практично по всіх напрямках на сході України. Те, що відбулося в Маріуполі, – фактична реалізація завдань президента РФ Володимира Путіна», – заявив секретар РНБО.

Разом з тим Турчинов запевнив, що противник не має сил проводити прямих наступальних операцій, а тому «вони пробують обстрілювати українські міста» з далекої відстані.

Інформацію про ускладнення ситуації підтвердив і глава Міноборони Степан Полторак.

«За останні дні по всій лінії бойових дій спостерігається ускладнення обстановки, незаконні збройні формування разом з російськими підрозділами переходять до наступу як на окремих ділянках, так і по напрямках», – заявив Полторак.

РЕФАТ ЧУБАРОВ:
«НЕОБХІДНО СТВОРИТИ
МІЖНАРОДНИЙ ТРИБУНАЛ
ДЛЯ РОЗСЛІДУВАННЯ
ЗЛОЧИНІВ РОСІЇ»

Україні слід негайно ініціювати створення Міжнародного трибуналу. Про це 27 січня заявив голова Меджлісу кримських татар Рефат Чубаров.

«Днями відбулося термінове засідання Ради Безпеки ООН. Воно завершилося черговим виявом глибокої стурбованості», – вважає Р.Чубаров, який переконаний, що на найближчому засіданні РНБО та позачерговій сесії Верховної Ради необхідно розглянути питання про ініціювання Україною створення Міжнародного трибуналу для судового переслідування осіб, відповідальних за серйозні порушення міжнародного гуманітарного права й воєнні злочини, скоєні на території України військовими підрозділами Російської Федерації та сформованими спецслужбами Російської Федерації терористичними формуваннями.

«Звичайно, Росія заблокує ухвалення РБ ООН такого рішення. Але треба починати сам процес, запрошувати експертів з розслідування злочинів проти людяності й людяності. Починати збір і аналіз бази свідчень, якої достатньо», – заявив Р.Чубаров.

Тим часом, Рада нацбезпеки та оборони України доручила уряду почати процедуру звернення до Гаазького трибуналу стосовно злочинів проти людяності, скоєних терористами проти українських громадян у 2014-2015 роках та визнання «ДНР» та «ЛНР» терористичними організаціями.

П.ПОРОШЕНКО
ПОВОРИВ З А.МЕРКЕЛЬ
ТА Ф.ОЛЛАНДОМ

Рада ЄС розгляне можливість введення проти Росії нових економічних санкцій. Таке сподівання висловили президент Петро Порошенко, канцлер ФРН Ангела Меркель та президент Франції Франсуа Олланд під час телефонної розмови 26 січня.

«Меркель та Олланд висловили занепокоєння через ескалацію ситуації в Донецькій та Луганській областях та порушення Мінських домовленостей. Вони також висловили співчуття з приводу трагедії в Маріуполі», – йдеться у повідомленні прес-служби українського президента.

П.Порошенко наголосив, що Україна наполягатиме на визнанні ДНР й ЛНР терористичними організаціями, адже всі жертви є цивільними, а серед зруйнованих об'єктів – житлові будинки, школи, дитсадок, аптека, крамниці та ринки.

Сторони скоординували подальші дії, зокрема, щодо скликання засідання Ради ЄС на рівні міністрів закордонних справ, для вжиття більш рішучих кроків з боку Євросоюзу в разі відсутності прогресу в деескалації ситуації на Донбасі.

Подальші кроки для деескалації конфлікту мають включати негайне двостороннє припинення вогню, проведення Тристоронньої контактної групи для звільнення заручників, виведення військ, виведення важкої техніки та подальшого виходу на лінію розмежування.

ГЕНСЕК НАТО: «ЗАЯВА
ПУТІНА – НОНСЕНС»

Заява президента Росії Володимира Путіна про те, що в Україні воює «натівський легіон», який має намір досягти геополітичних цілей стримування Росії, є нонсенсом. Про це 26 січня заявив генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг під час прес-конференції у Брюсселі за підсумками екстренного засідання комісії Україна-НАТО.

«Це нонсенс. Немає легіону НАТО в Україні. Іноземні сили, які присутні на українській землі, –

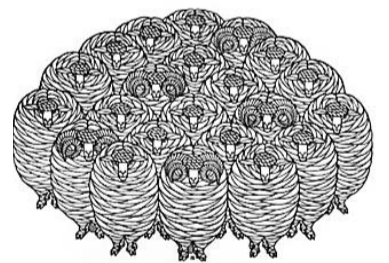
російські», – відзначив він. За його словами, Росія також продовжує підтримувати сепаратистів озброєнням. «Ми говоримо про важке озброєння багатьох видів», – наголосив Столтенберг.

Як відзначив генсек НАТО, протягом останніх тижнів Росія передала сепаратистам на сході України сотні одиниць сучасного озброєння, в тому числі ракетні системи, важку артилерію, танки та бронетехніку. «Ми закликаємо Росію припинити підтримку сепаратистів, негайно припинити дестабілізувати Україну і поважати свої міжнародні зобов'язання», – підкреслив Є.Столтенберг.

За його словами, НАТО надає Україні практичну та політичну підтримку та вважає, що військового вирішення конфлікту бути не може.

ВИСТАВКА РОБІТ ЯКОВА
ГНІЗДОВСЬКОГО У ЛЬВОВІ

Виставку, приурочену до 100-річчя від дня народження відомого українсько-американського художника, графіка, кераміста і мистецтвознавця Якова Гніздовського, відкрили 27 січня в Національному музеї ім. Андрея Шептицького в Львові. В експозиції – роботи Гніздовського зі збірок Національного музею у Львові, Національного художнього музею України, Борщівського обласного краєзнавчого музею та приватних колекцій.

Художник малював олійними фарбами й темперою, різними твердими барвниками, гравірував на дерев'яних і металевих дошках, іноді займався скульптурою малих форм. Його спадщина – це сотні картин і понад 300 гравюр (ксилографії, офорти та ліногравюри).

Його «Зимовий пейзаж» і «Соняшник» прикрашали кабінет президента США Джона Кеннеді в Білому домі. Роботи Якова Гніздовського зберігаються у приватних збірках та музеях, зокрема в Конгресовій бібліотеці США, Бостонському й Філадельфійському музеях, Університеті штату Делавер, Університеті Вашингтона, Батлер-Інституті, фундації Вудворда, збірці Нельсона Рокфеллера, а також у музеях Японії.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА І СВІТ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Минулого тижня Президент США Барак Обама відвідав Саудівську Аравію, щоб від імені Сполучених Штатів висловити співчуття в зв'язку зі смертю короля Абдалли. Ця поїздка – свідчення важливості альянсу між Вашингтоном і Ер-Рядом – союзом, значення якого обумовлене співпрацею не тільки в нафтовій сфері, а й у сфері регіональної безпеки.

Сьогодні Вашингтон стикається зі зростаючою нестабільністю на Близькому Сході, й Саудівська Аравія є одним з небагатьох надійних партнерів США в кампанії проти бойовиків «Ісламської держави», що захопили значні території в Іраку та Сирії.

Ситуація додатково загострилася позаминулого тижня, коли уряд Ємену подав у відставку після зіткнень в столиці з бойовиками-шиїтами, підтримуваними Тегераном. Це помітна втрата для США в їхніх зусиллях щодо стримування Аль-Каїди в цій країні і обмеження впливу шіїтського Ірану в регіоні.

Падіння уряду Ємену – серйозний привід для занепокоєння й Саудівської Аравії, оскільки ці країни розділяють довгий кордон, і те, що трапилося, призведе до зміцнення позицій Ірану – головного регіонального суперника сунітської Саудівської Аравії.

Роль Саудівської Аравії в залученні арабських держав до співпраці із західними країнами в боротьбі проти так званої Ісламської держави (ІДІЛ), була високо оцінена у Вашингтоні, який поряд з іншими західними державами розглядає королівство як важливий ринок збуту для своєї оборонної промисловості.

Після смерті короля Абдалли Обама спробував закласти основи відносин з новим королем Саудівської Аравії Салманом, який вступив на трон після періоду, коли у відносинах між Вашингтоном і Ер-Рядом не було труднощів. Показуючи, наскільки важливий для нього альянс із Саудівською Аравією, Обама перервав короткий візит до Індії, щоб очолити делегацію високопоставлених представників США, що прямували до Ер-Ряду.

«Що б не говорилося в заключному комюніке, швидше за все, обговорювалися такі питання, як Сирія, Іран, ІДІЛ і ціни на нафту», – вважає Саймон Гендерсон, експерт з американо-саудівських відносин з Вашингтонського інституту близькосхідної політики.

«Найцікавіше питання для президента Обама полягає в тому, чи

відрізняється система пріоритетів короля Салмана та його наближених від тієї, якої дотримувався покійний король Абдалла», – уточнює аналітик.

Критика США на адресу Саудівської Аравії у зв'язку з ситуацією в сфері прав людини була, як правило, не надто активною, і, ймовірно, такою й залишиться. Міжнародні правозахисні організації осудили Саудівську Аравію за арешт декількох провідних активістів і недавнє публічне побиття батогами відомого блогера.

Проте в Білому домі, ймовірно, відчують необхідність хоча б побіжно згадати питання про права людини, наполягаючи, як це нерідко буває, щоб президент Обама торкався цієї теми в розмовах з лідерами країн-союзників.

Незважаючи на міцний союз між двома країнами, який довгий час був наріжним каменем близькосхідної політики США, багате нафтою королівство відверто висловило

Барак Обама бесідує з новим королем Саудівської Аравії Салманом

ЗА ЧИМ ОБАМА ЇЗДИВ ДО ЕР-РЯДУ ТА НЬЮ-ДЕЛІ?

Президент США Барак Обама та прем'єр-міністр Індії Нарендра Моді

своє невдоволення з приводу того, що адміністрація Обама не зробила більш рішучих заходів для повалення сирійського президента Башара Асада, а також з приводу спроб низки держав на чолі із США укласти ядерну угоду з Іраном.

Це посилює у влади країни враження, що Обама ігнорує давніх арабських союзників, що особливо наочно виявилось на прикладі президента Єгипту Госні Мубарака, якому США не надали підтримки, коли той був повалений в ході масових протестів на початку 2011 року.

Відносини між США та Саудівською Аравією покращилися останніми місяцями після того, як у березні минулого року президент Обама здійснив примирливий візит до Ер-Ряду. Співпраця двох країн у галузі безпеки знайшла новий імпульс з початком спільної боротьби проти «Ісламської держави», хоча Саудівська Аравія, як і раніше, невдоволена відмовою Обама почати масові поставки зброї поміркованим сирійським повстанцям.

Незважаючи на те, що США досягли енергетичної самодостатності і більше не залежать від поставок

нафти із Саудівської Аравії, прагнення королівства залишити обсяги видобутку на колишньому рівні, незважаючи на падіння цін, сприяло успіхові зусиль Обама з відновлення національної економіки, а також його стратегії тиску на дві інші нафтові держави – Іран та Росію. Обидві країни знаходяться сьогодні під дією міжнародних санкцій. Віра Обама в успіх санкцій проти Росії базується на його домовленостях із саудитами, які обіцяли через ціни на нафту на світовому ринку сприяти США в їхніх зусиллях поставити Путіна на місце після того, як той уявив себе володарем світу й почав руйнувати повоєнний світопорядок. Поки що розрахунок Обама виправдовується – економіка Росії летить у прірву й рано чи пізно кремлівський вождь змушений буде рахуватися з думкою світового співтовариства стосовно того, чи дозволено будь-якій країні в XXI сторіччя анексувати чужі землі й розв'язувати проти слабших у військовому відношенні країн війни.

Як і раніше, існує перспектива ядерної угоди з Іраном, яка стала б величезним досягненням для Обама, але при цьому стурбувала

б Саудівську Аравію, оскільки вона, будучи провідною сунітської державою Близького Сходу, побоюється, що це може посилити вплив шіїтського Ірану в регіоні.

Після відвідин Саудівської Аравії Барак Обама вирушив з 3-денним візитом до Індії. Як повідомляє агентство Reuters, американського президента й першу леді Мішель Обаму на летовищі в Нью-Делі особисто зустрічав прем'єр-міністр Індії Нарендра Моді. Коли Обама спустився з трапа, лідери двох країн тепло обнялися. Згідно з офіційним протоколом, прем'єр-міністр Індії зазвичай не зустрічає іноземних лідерів на летовищі, а чекає їх у президентському палаці. Моді вирішив порушити цю традицію, чим здивував навіть своє оточення.

Індійська влада вжила напередодні візиту Обама безпрецедентних заходів безпеки: на висотних будинках Нью-Делі розмістили засоби ППО, а вулиці індійської столиці патрулювали до 40 тисяч співробітників служби безпеки. У місті частково було обмежено рух, на станціях метро запроваджено додаткові перевірки,

Барак Обама – перший з президентів США, який вдруге відвідує Індію, перебуваючи на цій посаді. Під час його візиту, який цього разу був приурочений річниці індійської Конституції, обговорювалися також питання співпраці в галузі оборони, охорони довкілля та економіки.

За результатами візиту Барака Обама, США розраховують досягти значного розвитку відносин з Індією в різних галузях, у тому числі в співпраці у військово-технічній сфері, «відсунувши» Росію в галузі торгівлі зброєю (нині Москва заробляє на експорті озброєнь до Індії мільярди доларів), а також у боротьбі зі зміною клімату.

Під час візиту Барака Обама Індія та США узгодили умови для реалізації угоди про співпрацю в сфері мирного атому. Така співпраця ускладнюється індійськими законами, які передбачають відповідальність постачальників у разі аварії. Тепер, як повідомляють джерела, близькі до господаря Білого дому, йдеться про відповідальність страхових компаній в Індії, а США, в свою чергу, відмовляються від вимог доступу до інформації про те, звідки Індія отримуватиме ядерне паливо.

На переговорах у Нью-Делі констатувалося, що товарообіг між обома країнами зріс за останні десять років майже вп'ятеро. Американці відкривають в Індії підприємства та центри послуг у сфері телекомунікації. Обидві країни домовляються про підвищення частки поновлюваних джерел енергії.

Тим часом, стало відомо, що бойовики-маоїсти напали на офіс держкорпорації з розвитку туризму у штаті Керала на півдні країни, виступаючи проти візиту Барака Обама. Шість бойовиків у масках, озброєних автоматами, на світанку увірвалася в адміністративний будинок, вибили шибки, а потім повністю розгромили приміщення, знищивши офісну техніку й меблі.

Фото Reuters

В АМЕРИЦІ

СНІГОВИЙ ШТОРМ
НА СХІДНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ
США

Сніговий шторм на Східному узбережжі США, який пронісся в перші дні цього тижня, паралізував кілька штатів на північному сході Америки. Зупинено роботу громадського транспорту, скасовано тисячі авіарейсів.

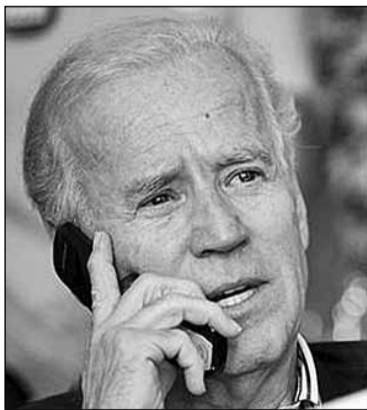

У штатах Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Коннектикут, Род-Айленд, Массачусетс та Нью-Гемпшир введено надзвичайний стан. У місті Нью-Йорку також готувалися до катастрофічного снігопаду. В очікуванні найпотужнішої за останні 100 років снігової заметілі мешканці Нью-Йорка спустошували супермаркети й заповували лопати для снігу. Однак прогнози синоптиків тут справдилися тільки частково – ніякої катастрофи не сталося, просто випав звичайний сніг.

Втім, на північ від Нью-Йорка буря таки засипала міста й місечка шаром снігу товщиною до 1 метра. В деяких населених пунктах відсутня електрика. В прибережних районах штату Массачусетс подекуди океанічна хвиля затопила будинки. Очікується, що в разі інтенсивного танення снігу можливі повені.

ДЖО БАЙДЕН ПООБІЦЯВ
П. ПОРОШЕНКУ ПОСИЛИТИ
МІЖНАРОДНИЙ ТИСК НА
РОСІЮ

Віце-президент США Джо Байден у телефонній розмові з президентом Петром Порошенком пообіцяв добиватися посилення міжнародного тиску на Росію у зв'язку з посиленням військових дій на сході України. Про це повідомляє прес-служба Білого дому.

«Віце-президент і президент Порошенко висловили серйозну стурбованість через кричущу неповагу Росії до своїх зобов'язань згідно з вересневими Мінськими угодами і односторонню ескала-

цію конфлікту і погодилися працювати з міжнародними партнерами для того, щоб для Росії зростала вартість її агресивних дій проти України», – сказано в повідомленні.

Байден також осудив атаки й насильство у східній Україні, влаштовані проросійськими терористами, які розпочали військовий наступ на різні міста регіону.

Керівництво США, ЄС, НАТО і ООН осудили обстріл Маріуполя й звинуватили в ньому російську армію та проросійських бойовиків.

За словами міністра закордонних справ України Павла Клімкіна, час заяв минув і Росію треба змусити припинити агресію й підтримку терористів.

ДЖОН КЕРРІ ОСУДИВ
ОБСТРІЛ МАРІУПОЛЯ

Державний секретар США Джон Керрі осудив обстріл Маріуполя, здійснений 24 січня, і закликав Росію припинити підтримку бойовиків на сході України. Про це йдеться у заяві, оприлюдненій Держдепартаментом США.

«Я приєднуюся до моїх європейських колег у найрішучішому засудженні жадливого нападу сепаратистами, підтримуваними Росією, на житлові квартали Маріуполя», – наголосив Керрі. «Це неприйнятно, що сепаратисти публічно вихваляються цими та іншими наступальними кроками, що є кричущим порушенням Мінських угод, які самі ж і підписували», – додав держсекретар США.

За його словами, дії бойовиків не лише в Маріуполі й Дебальцевому, але й уздовж усієї лінії розмежування «були здійснені й підтримані безвідповідальним і небезпечним рішенням Росії в останні тижні поповнити їхнє забезпечення сотнями нових одиниць сучасного озброєння, зокрема ракетними системами, важкою артилерією, танками, бронетехнікою, а також допомогою із оперативним командуванням і контролем, що тривають». «Ми закликаємо Росію негайно припинити підтримку сепаратистів, закрити кордон з Україною і вивести все озброєння й живу силу, припинити фінансову допомогу», – наголосив Керрі. Інакше, за його словами, тиск США і міжнародної спільноти на Росію лише зростатиме.

ГІЛЛАРИ КЛІНТОН:
«УКРАЇНА ЗАСЛУГОВУЄ
НА БІЛЬШУ ДОПОМОГУ»

Колишній сенатор і держсекретар США, а також ймовірний

кандидат у президенти на виборах 2016 року від Демократичної партії Гіларі Клінтон закликала, щоб Сполучені Штати надали більшу фінансову й військову допомогу Україні для боротьби з російськими регулярними військами та підтримуваними Росією сепаратистами й найманцями. Водночас вона віддає думку, що українському уряду не можна довіряти, якщо йдеться про фінансову допомогу. «Я думаю, що ми повинні надати більшу фінансову допомогу українському уряду, ми повинні робити більше, щоб допомогти Україні захистити свої кордони», – сказала Г.Клінтон. Колишній держсекретар США підкреслила, що українцям потрібне нове устаткування і нова військова підготовка. Вона визнала, що Сполучені Штати й НАТО неохочі робити це, тому що це дуже делікатна, потенційно небезпечна ситуація. «Проте українські збройні сили й цивільне населення, які мужньо борються проти російських окупантів та сепаратистів, показали, що вони заслуговують на більшу підтримку», – підкреслила Гіларі Клінтон.

КОНГРЕСМЕНИ
ЗАКЛИКАЮТЬ ЗВІЛЬНИТИ
НАДІЮ САВЧЕНКО

У Палаті представників американського Конгресу зареєстровано проект резолюції із закликом до Росії звільнити з полону українську льотчицю Надію Савченко. Автором документу стали п'ять конгресменів-представників обох політичних партій і членів Українського кокусу в Конгресі США на чолі з його співголовою Сандером Левінім (конгресменом від штату Мічиган). Крім Левіна, на захист Савченко виступили також конгресмени Марсі Каптур, Майкл Фітцпатрик, Майк Квіглі та Білл Пасквел.

Співатор проекту резолюції конгресмен Пасквел також звернувся до уряду Сполучених Штатів з проханням докласти всіх дипломатичних зусиль для звільнення Надії Савченко. Відповідний лист до державного секретаря Джона Керрі підписали 22 конгресмени-представники обох партій. Вони закликають адміністрацію Обами публічно осудити незаконне утримання української льотчиці в Росії й вимагати, щоб Москва негайно звільнила її та інших незаконно утриманих українців.

РОСІЙСЬКІ ШПИГУНИ
В АМЕРИЦІ

У Нью-Йорку за підозрою в шпигунстві заарештовано громадянина Росії 39-річного Євгенія Бурякова. Про це повідомило Міністерство юстиції США. Ще двоє учасників шпигунської мережі, 40-річний Ігор Споришев та 27-річний Віктор Подобний, діяли під дипломатичним прикриттям і спішно покинули територію США.

Є.Буряков працював на Службу зовнішньої розвідки Росії. Він приїхав до США як приватна особа й працював у представництві Внешнекономбанку Росії в Мангетені.

Зв'язкові Бурякова Споришев і Подобний працювали відповідно торговельним представником Росії в Нью-Йорку та аташе при

постійній місії Росії при ООН.

Усіх їх обвинувачують в збиранні розвідувальної інформації економічного характеру, зокрема, про американські проекти в галузі альтернативної енергетики. Після введення санкцій проти Росії група збирала також дані про можливі заходи США проти російських банків. Обвинувачені перебували під наглядом ФБЗ з березня 2012 року.

26 січня Є.Буряков представ перед федеральним судом у Мангетені. Представники прокуратури пред'явили суду низку доказів його шпигунської діяльності. Суддя Сара Нетберн відмовилася випустити Бурякова під заставу. Йому загрожує до 15 років ув'язнення.

ВТОРГНЕННЯ РОСІЇ
В УКРАЇНУ – НИЦІВНИЙ
УДАР ПО ДЕМОКРАТІЇ

У своїй щорічній доповіді міжнародна неурядова організація Freedom House віднесла Україну до «частково вільних» країн, в той час як Росія визнана «невільною».

У 2014 році Україна випередила Росію за рівнем демократії й політичних свобод, незважаючи на політичні потрясіння в Києві та сепаратистську війну на Сході України. Такий висновок міститься в новій доповіді організації «Дім Свободи» (Freedom House). У щорічному дослідженні «Свобода у світі», яке публікує ця базована у США міжнародна неурядова організація, відзначається, що те-

ракти та агресивні дії авторитарних режимів збільшили «нехтування демократичними стандартами» майже в усіх регіонах світу.

Одним з найгірших зразків такого нехтування автори доповіді називають вторгнення Росії в Україну, пряме захоплення та анексію Криму.

Російське вторгнення в Україну завдало у 2014 році нищівного удару по демократії, наголошується в щорічному дослідженні. В ньому вказується, що події в Україні посіли домінуюче місце в ситуації в Євразії в 2014 році. Позитивні зрушення, пов'язані з усуненням президента Віктора Януковича в результаті протестів Євромайдану в лютому, які призвели до обрання нового президента й парламенту, були нівельовані російським захопленням Криму і триваючими зіткненнями з російськими військами та проросійськими сепаратистами на Сході України.

ГІЛЬДІЯ КІНОАКТОРІВ
ОГОЛОСИЛА ПЕРЕМОЖЦІВ

Акторський склад фільму Аляхандро Іньєртіу «Бердмен» виборов головний приз престижної премії Гільдії кіноакторів США. Нагородження лауреатів відбулося 25 січня в Лос-Анджелесі.

Гільдія кіноакторів не обирає кращий фільм. Тому найпрестижнішою номінацією є «Кращий акторський склад». Цього року за головну премію, окрім «Бердмена», боролися також стрічки «Отроцтво», «Готель «Гранд Будапешт», «Гра в імітацію» та «Теорія Стівена Гокінга».

Джуліанна Мур перемогла в номінації «Краща виконавиця жіночої ролі» за роль у фільмі «Все ще Еліс». Вона перемогла таких конкуренток як Феліситі Джонс, Дженіфер Аністон, Розамунд Пайк та Різ Візерспун.

Кращим виконавцем головної чоловічої ролі названо Едді Редмейна за роль у фільмі «Теорія Стівена Гокінга». Він переміг Стіва Керела, Бенедикта Камбербетча, Джейка Джілленгола та Майкла Кітона.

Серіал «Помаранчевий – гіт сезону» виборов дві нагороди в номінаціях «Кращий акторський склад комедійного серіалу» та «Краща актриса комедійного серіалу» (Узо Адуба).

Патріцію Аркет названо кращою актрисою другого плану за її роль у фільмі «Отроцтво». В аналогічній чоловічій категорії за роль у фільмі «Одержимість» переможцем названо Джонатана Сімонса.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

За підтримки й спонсорства
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ

Український хор в Нью-Йорку

«ДУМКА»

ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ІМ. МИКОЛИ ЛИСЕНКА

ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ – мистецький керівник і диригент
Лариса Гутнікевич, Наталія Ващенко – фортепіанний супровід

запрошує на **ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 65-ЛІТТЯ ХОРУ**
з нагоди вшанування **ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

за участю хору «Прометей» (Філадельфія)
Роман Кухарський (диригент)
Ірина Пелех Зварич (фортепіанний супровід)

У концерті беруть участь відомі виконавці:

Людмила Джой-Васута (сопрано)
Оксана Кровицька (меццо-сопрано)
Адам Клайн (тенор)
Олег Чмир Опалинський (баритон)

НЕДІЛЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ
О 2:00 ГОДИНІ ПО ПОЛУДНІ

The Great Hall Cooper Union
7th Street and 3rd Avenue

Квитки можна придбати заздалегідь:

Крамниця «Сурма» (11 E 7th St), Товариство «Самопоміч» (98 Second Ave),
Емілія Літепло (917)301-8355, а також через вебсайт: dumka.org

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ !!!

Відділ 2-ий ООЛ в Йонкерсі запрошує всіх на

VALENTINE'S DANCE

Субота, 7 лютого, 2015. Початок о 9 вечора.
В Домі СУМа
301 Palsade Avenue,
Yonkers, NY 10703

Грає гурт **VOX ЕТНІКА**
під проводом
Юрія Матоляка

*Кава та солодке - безплатно.
Напої та закуски можна купити на місці підчас застави.*

Вступ: ДОРΟΣЛІ \$25 Молодь до 14 років з батьками - вхід вільний

Лотерея та несподіванки.

По резервацію столів тел. Darko Dzwonczyk (914) 424-4583 or Steve Kapitula (914)478-0498

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ !!!

Mortgages are as low as **3.06%**

APPLY ON OUR WEB SITE AND RECEIVE A DISCOUNT ON APPLICATION FEE *

UKRAINIAN NATIONAL FEDERAL CREDIT UNION

* Ask for details

MAIN OFFICE - New York 215 Second Ave., New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 533-2980 • Fax. (212) 995-5204

BRANCH OFFICES -

South Bound Brook	Brooklyn	Perth Amboy
35 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880 Tel. (732) 469-9085 • Fax. (732) 469-9165	1678 East 17th St., Brooklyn, N.Y. 11229 Tel. (718) 376-5057 • Fax. (718) 376-5670	615 Amboy Ave., Perth Amboy, N.J. 08861 Tel. (732) 802-0480 • Fax. (732) 802-0484

Call us toll free: (866) 859-5848
www.UKRNFATFCU.org

NCUA

Our VISA Credit Card now earns REWARDS!

1-888- BANK UKE   www.bankuke.com

Start earning points with every \$1 you spend!
Redeem points for Travel & Top Brand Merchandise!

За кожний долар, витрачений з нашою карткою, ви отримуєте бонусні бали, які можна обміняти на авіаквитки, оплату готелів, або речі з каталогу.

- No Annual Fee -No Balance Transfer Fee
-9.90% Interest Rate

NCUA

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

Страхування життя – чи я можу його матеріально собі дозволити?

“ Страхування життя можна пристосувати до будь-якого бюджету та будь-якої мети – з тим, щоб матеріально захистити вашу сім'ю у випадку несподіваних змін. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

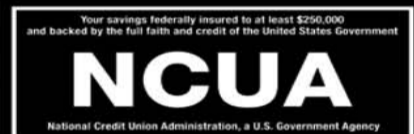
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

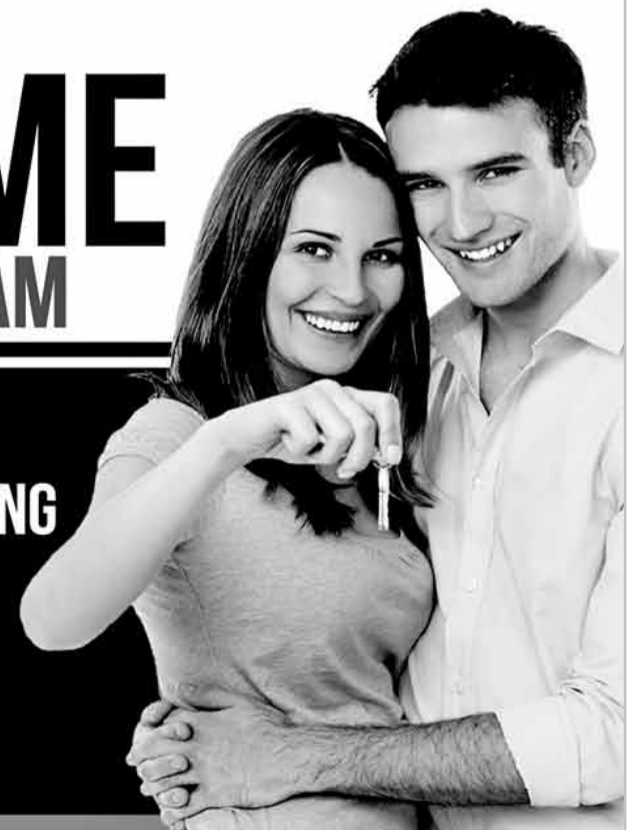
UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

Federally insured by the NCUA

У ГРОМАДІ

Минулої неділі, 25 січня, український Йонкерс відзначав 25-ліття священнослужіння свого духовного наставника, пароха церкви Святого Архистратига Михаїла, протосрея Кирила Ангелова.

У попередньому номері «Нової газети» ми розповідали про життєвий та духовний шлях цього дивовижного священника, який будучи македонцем по крові, не тільки досконало вивчив українську мову, а й увібрав у свою душу любов до нашого уполідованого краю, присвятивши своє життя й служіння Богові, Македонії й Україні.

На святочну Божественну Літургію до храму Святого Архистратига Михаїла прибули Стемфордський єпарх владика Павло Хомницький, єпископ-емерит Василь Лостен, владика та священники з Парми, Стемфорду, Канади й Рочестера, де о. Кирило Ангелов відслужив в Українській католицькій церкві Святого Йосафата майже 10 літ. Лунали молитви, співав хор, пахнув ладан і миро. Парафіяни разом з преосвященими владиками та всечеснішими отцями дякували Богові за Його любов до людей, Його милість і благість, а також за те, що їм випало жити й славити Господа разом з отцем Кирилом Ангеловим, який за три роки, проведені в Йонкерсі, став загальним улюбленцем громади, пастирем, до якого люди йдуть у радості й горі й завжди знаходять в його словах і порадах надію і вітху.

Сьогодні, коли зухвалий російський агресор намагається знищити нашу Вітчизну, люди особливо потребують

Під час Служби Божої в Українській католицькій церкві Св. Архистратига Михаїла з нагоди 25-ліття священництва отця Кирила Ангелова

Отець Кирило Ангелов приймає хліб-сіль від імені своїх вдячних парафіян

слова Божого, молитви, відчуття того, що якщо не на цій землі, то на небі є праведний суд, перед яким рано чи пізно предстане Путін та його камарилья, з вини яких рікою ллється нині кров в Україні, гинуть люди, чути ридання вдів і матерів, які втратили свої синів і доньок, стогін поранених і присягання тих, хто готовий віддати за Україну свої життя. І отець Кирило знаходить у нинішньому, вкрай неспо-

кійному й тривожному дні потрібні слова, аби заспокоїти, дарувати надію, аби притлумити біль і вилікувати зболілі українські душі.

І як подяка отцеві за душпастирство, лунав у залі Спільки української молоді в Йонкерсі величавий концерт з нагоди 25-ліття його священства. Його відкрили щирими привітаннями ювілярові довірені особи церкви Святого Архистратига Михаїла в Йонкерсі

Леся Мурашук та Софія Щур. Потім єпарх Парми, Преосвященний владика Богдан Данило в супроводі хору церкви провів молитву, після чого розпочався концерт і численні привітання ювілярові, якого привітали: єпарх Стемфордський, преосвященний владика Павло Хомницький, єпарх Ньювестмінстеру (Канада), преосвященний владика Кен Новаківський, голова сестринства Серця Христового Марія

Андрейко, голова спільноти «Матері в молитві» Леся Мурашук, отець Михайло Квятковський (Вінніпег, Канада), ректор семінарії Св. Василя в Стемфорді отець протоєрей Роман Малярчук, президент кредитівки СУМА-Йонкерс Володимир Козіцький, від Українського Патріархального Товариства в США Рома Гайда і автор цих рядків, головний редактор «Нової газети» Валентин Лабунський.

З чудовими номерами в концертній програмі виступили діти й дорослі з парафії церкви Святого Архистратига Михаїла, учні школи українознавства Йонкерсу, де директором Світлана Хмурковська, її ж вихованці з дитячого центру «Барвінок», юні танцюристи зі школи бальних танців «Адореданс», юні й зовсім маленькі співаки, танцюристи й декламатори з дитячого музично-хорового ансамблю «Краплинка», дівочого вокального ансамблю «Пролісок» та інших колективів. Упродовж всієї мистецької програми прекрасно грав музичний гурт зі столичного Вашингтону «Гердан» у складі Соломії Горохівської, Андрія Підківки, Річарда Міллера та Браніслава Брінярського.

Отець Кирило Ангелов дістав того пам'ятного для нього дня численні подарунки, найголовнішими з яких були чудові ікони, коровай, випечений Олею Бурбан, святковий торт, виготовлений руками Вікторії Коломійчук і, головне, слова, які йшли від глибин душі, від самого серця.

Закінчилися урочистості подячним словом отця Кирила Ангелова та спільною молитвою.

Валентин Лабунський

ОДИН РІК РАЗОМ З «РАЗОМ»

Минулої суботи, 24 січня, американські учасники руху «Razom for Ukraine» відзначили в Нью-Йорку річницю народження своєї організації

Перші підсумкові збори відбулися в Українському народному домі. На них було підбито підсумки року, що минув, й окреслено завдання на найближче майбутнє та перспективу.

У США добродійна організація «Разом» народилася у вирі майданної боротьби й стала частиною однойменного всепланетарного руху, об'єднавши молодих американців переважно українського походження – студентів і професіоналів (лікарів, правників, фінансистів, журналістів, науковців, митців та ін.)

Небайдужих людей з «Разом» у найдраматичніші дні,

Учасники руху Razom for Ukraine. Нью-Йорк, 24 січня 2014 р. Фото з сайту Razomforukraine.org

коли Україна потребувала найбільшої підтримки, можна було бачити по-під стінами штаб-квартири ООН, біля Білого дому, в пікетах «Лукойлу» й

банків, які співпрацюють з режимом Януковича, у Маршах миру, у виборчій комісії при дипломатичних представництвах України...

Вони активні, небайдужі, мобільні, самодостатні.

Сьогодні головну свою місію вбачають у гуманітарній допомозі Україні, тому збирають й

пересилають до України броньжети, ліки, медичне устаткування. Минулої суботи, під час зборів, які відбулися в Народному домі, було обговорено зокрема подальшу участь організації в проекті Support Hospitals in Ukraine й представлено символічний чек на \$10 000 для закупівлі та відправки в Україну наступної партії медичного обладнання для лікарень. Ініціатива Support Hospitals in Ukraine має на меті зібрати 60 тисяч доларів, завдяки яким буде укомплектовано три контейнери з медобладнанням вартістю 1,2 мільйона доларів для медичних закладів Дніпропетровська, Києва та Харкова. Перший із запланованих контейнерів із медобладнанням відправлено до Дніпропетровська в грудні минулого року.

Детальніше про діяльність цієї організації на веб-сторінці: www.Razomforukraine.org

Вл. Інф.

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наша співрозмовниця: Вірляна ТКАЧ – режисер, поет, драматург, перекладач і театрознавець, Заслужений діяч мистецтв України. Народилася 23 червня 1952 року в Ньюарку (штат Нью-Джерсі). Закінчила Беннінгтон-коледж (штат Вермонт) і Колумбійський університет (зі ступенем магістра мистецтв), де студіювала театральну режисуру. У 1990 році разом з молодими американцями різного етнічного походження заснувала мистецьку групу «Яра» при експериментальному театрі «Ля МаМа» в Нью-Йорку.

Створила 31 виставу, багато з яких на українську тематику. Зокрема, «Світло зі сходу/У світлі» (1990-1991), «Вибухи» (1992), «Сліпий зір» (1993), «Яри лісова пісня» (1994), «Водоспад/Відблиски» (1995), «Співуче дерево» (2000), «Купала» (2002), «Лебідь» (2003) «Коляда: дванадцять страв» (2005), «Тече річка» (2008), «Скифські камені» (2010), «Зимове сонце» (2010), «Ворон» (2011), «Міст снів», «Зимова ніч» (2012), «Вогонь. Вода. Ніч» (2013) та «Капітан Джон Сміт іде в Україну» (2014). А також низку вистав за мотивами бурятських легенд та киргизьких епосів. Одинадцять разів ставила вистави в Україні, а також у Бурятії та Киргизстані.

У 1988 році заснувала й протягом десятиліття проводила театральні майстерні в літній школі Гарвардського університету, а також викладала історію театру в театральних інститутах Києва та Харкова, Києво-Могилянській академії, Нью-Йоркському університеті й університетах Пенн-стейт і Бакнел (США), університетах Вінніпегу й Торонто (Канада), Бішкеку (Киргизстан), Улан-Батора (Монголія) та Улан-Уде (Бурятія). У 1989 році разом з Лесею Танюком, Неллі Корнієнко та Романою Багрію заснувала Міжнародне товариство Леся Курбаса. Впродовж останніх 25 років разом з американською поетесою Вандою Фіппс перекладає українську поезію англійською мовою, за що удостоєна спеціальних нагород та відзнак, зокрема журналу «Аргні», National Theatre Translation Fund Award, National Endowment for the Arts Literary Translation Fellowship та грантів від New York State Council on the Arts та ін. Автор та співавтор 6 книг, найвідоміші з яких «Шанар: ритуал освячення шамана» (2002), «Сто років юності», «В іншому світлі: антологія української літератури в англійській перекладах» (2008), «Модернізм у Києві» (2010), «Тече річка. Стародавня коляда в Криворівні» (2014).

У 2003 році об'єднання професійних театрів Америки (Theatre Communications Group) визнано її фіналісткою престижного режисерського конкурсу, удостоївши нагороди Alan Schneider Directing Award. У 2007-му Президент України Віктор Ющенко відзначив її почесним званням «Заслужений діяч мистецтв України», а в 2009-му нагородив орденом княгині Ольги III ступеня.

Живе й працює в Нью-Йорку.

– Вірляно, вітаємо Вас, «Яру» й всіх, хто належить до кола вашої мистецької групи з ювілеєм. Минулої суботи в Українському музеї в Нью-Йорку відкрито виставку, англійська назва якої звучить як «Yara at 25: Looking Back/Moving Forward». Що Ви хочете сказати тим, хто знайде нагоду її побачити?

– Українською мовою її назва звучить як «Погляд у минуле – кроки вперед». Очевидно, що чверть життя, чи то людини, чи то театру, – це нагода озирнутися назад й зробити якісь попередні висновки, щоб краще бачити, в якому напрямку рухатися далі. За 25 років ми створили 31 виставу, з яких 26 – суто мої, режисерські праці. Але організовуючи цю виставку, ми не хотіли вдаватися до сухого статистичного переліку, а, радше, показати свої витоки й головні теми, які пробували втілити на сцені: хто ми, зірки взялися, де наше коріння?.. Я знаю навіть хвилину, коли наша мистецька група «Яра» народилася. Взимку 1990 року ми з групою молодих американських акторів, виключно англійських, готували свою першу постановку про Леся Курбаса «Світло зі Сходу». 25 лютого, в день уродин Леся Курбаса, я принесла на репетицію торт і під час перерви, за кавою з тим тортом, ми всі почали говорити, що добре було б стати окремою мистецькою групою. І ми вибрали назву «Яра»...

– Чому «Яра»? Що це означає?

– Серед того нашого першого складу, крім мене, американки українського походження, було кілька акторів з Європи й кілька з Азії. Ватоко Уено, наш дуже талановитий дизайнер японського походження, подав ідею якось пов'язати в імені групи Схід і Захід. Наприклад, назвати її «Рис і жито». Ванда Фіппс, американська поетеса афроамериканського походження, щоб врятувати ситуацію, каже: «Чекайте,

Вірляна Ткач – головний режисер і художній керівник мистецької групи «Яра». Фото В.Вороніна

– Чи Ви завжди мріяли саме про театр експериментальний? Запитую про це тому, що знаю, що після Колумбійського університету Ви стажувалися в класичному Лондонському, здається, королівському театрі, який не міг не мати на Вас впливу.

– Я стажувалася в Лондонському національному театрі, хоч постійно цікавилася експериментальними речами. Але до Лондона працювала й на Бродвеї, над «Амадеусом» в дуже цікавій постановці. В Лондонському театрі я багато чому навчилася, але й зрозуміла, що насправду хочу з театральним матеріалом експериментувати.

– Чим Вас найбільше захоплює експериментальний театр: можливість відступати від канонів, простором для інтерпретацій?

– Є різні експериментальні театри. Ми працюємо зовсім по-своєму. Наприклад, насправді творимо текст і постановку під час репетиції. Тобто, є головна ідея, а ролі не є прописані наперед, ми їх витворюємо й дописуємо в процесі роботи. Я дуже часто починаю виставу віршами. Єдина моя п'єса, в якій я порушила цю традицію, була «Лісова пісня». Але я не можу сказати, що то була «Лісова пісня» Лесі Українки. Ми там жили дуже мало Лесиного тексту, переважно – наші інтерпретації.

– Власне, я пригадую дискусії довкола Вашої постановки «Лісової пісні», яка закінчується тим, що Мавка

ВІРЛЯНА ТКАЧ: «Я ВИТВОРИЛА СВОЙ СПОСІБ РОЗМОВИ ЗІ СВІТОМ»

24 січня в Українському музеї в Нью-Йорку відкрито виставку «Yara at 25: Looking Back/Moving Forward» з нагоди 25-ліття мистецької групи «Яра»

чекайте... Я знаю, що в українській мові є якась дуже поетична назва пшениці...» «Яра», – кажу я. Й відразу всі то підхопили. Бо, з'ясувалося, що це дуже містке слово: в бразилійців є така богиня, по-японськи це означає стріла, що летить...

– Так от чому на вашому логотипі зображено стрілу, яка летить і вцілює в «десятку»!

– Саме так – творити, щоб «вцілювати в десятку» (усміхається-авт.). З того моменту ми почали збирати гроші на виставу й у листопаді 1990 року поставили її на сцені експериментального театру «Ля МаМа» в Нью-Йорку, отримавши дуже гарні відгуки та рецензії. В Україні саме почали відкривати архіви, в тому числі й про Леся Курбаса. Не лише історики й театрознавці, а й широкий загал почав дізнаватися, що був такий унікальний режисер, актор, засновник модерного театру «Березиль», який народився в Самборі, навчався в Тернопільській гімназії, Львівському й Віденському університетах, творив у Львові, Києві, Харкові й у 1937 році був закатава-

ний сталінщиною на Соловках.

Тим часом, до Нью-Йорка з Києва приїхав режисер Сергій Проскурня й, побачивши нашу виставу, запросив «Яру» від імені Спілки театральних діячів до України. До того часу я ніколи не була в Україні й вирішила, що спочатку поїду сама й подивлюся, що там діється. Й в грудні 1990 року приїхала в Україну. Було неймовірно холодно, незатишно й, якщо чесно, страшнувало. Але тоді я зустріла Романа Черкашина – останнього з березильців й відразу ж забула про всі незручності. Він водив мене по Харкову й розповідав про Леся Курбаса та його театр. Було дуже цікаво. Річ у тім, що в Нью-Йорку я ще встигла поговорити з Йосипом Гірняком. Він був останній з березильців тут, в Америці. В моїй п'єсі «Світло зі Сходу» Йосип Гірняк з'являвся як окремий персонаж, хоч, коли ми почали її ставити, його вже на ту пору не було на цьому світі. Коли Роман Черкашин я розказала про все це, він погодився озвучити роль Гірняка по-українськи, власним голосом,

бо свою першу виставу ми робили по-англійськи. Я дійшла думки, що потрібно в Україні підібрати молодих українців, привезти з Нью-Йорку своїх молодих американців і показати виставу про Леся Курбаса в Києві, Львові й Харкові. І влітку 1991 року ми так і зробили. Правда, за кілька днів після нашої прем'єри сталося ГКЧП...

– Я була на тій вашій виставі в Києві, в театрі імені Івана Франка. Було дуже інтригуюче й незвично: і сама курбасівська тема, і те, що вистава відбувалася на сцені театру й тут же, на сцені, сиділа публіка. Пригадую, що ми тоді не могли точно перекласти слово «прозірка», яке часто вживали ваші актори, а ми чули його вперше, бо в Україні вживається слово «слайд»...

– Так, так, ми тоді грали в Києві, потім в Харкові і Львові. Одна з моїх акторок зробила про ту нашу подорож дуже цікавий фільм. Не просто як погляд на себе збоку, а як погляд на нашу групу в контексті України початку 1990-х.

шукає місця на землі, серед людей, й зрештою, приходять до бару на Другій авеню в Нью-Йорку, щоб знайти тут прихисток і, звісно, не знаходить його. Дехто з прихильників класики не міг стриматися від обурення, мовляв, це зовсім не Леся Українка, як так можна поводитися з класикою?

– У нас є дві постановки «Лісової пісні». Але, знову ж таки, ми ніколи не казали, що це «Лісова пісня» Лесі Українки. Ми скрізь наголошували й писали, що то є «Яри лісова пісня». Так називалася наша перша постановка. А вдруге ми назвали її зовсім інакше – «Вогонь. Вода. Ніч». Леся Українка написала геніальну й дуже глибоку драму, вживаючи стільки пісень, переказів, легенд... Головна її тема – природа й людина. Це дуже глибока й дуже складна тема. На жаль, більшість канонічних постановок з тих, які мені довелося бачити, не зовсім розуміють, що хотіла сказати Леся Українка й тільки «псують» такий багатий матеріал.

– Ваш театр з самого початку був більше англомовний, ніж україномовний. Але яку б п'єсу Ви не ставили, чи то за бурятськими легендами, чи то за киргизьким епосом, все одно вона, зрештою, виходить українська... Чи мені так видається, бо я те хочу бачити?

б Еллен Стюарт, саме вона мене післала в Україну. Я не знаю, чи почала б співпрацювати з Україною, якби вона мені не говорила: «Ти мушиш поїхати туди, ти обов'язково мушиш...» І вона сама разом з нами їздила в Україну. Я тісно співпрацюю з Шоною Такер, Вандою Фіппс, з якою перекладаю української поезії. Через те, напевне,

взагалі... Я вбачаю це в тому, щоб на основі твору, написаного незрозумілою мовою, створити візуально-музично-поетичну річ, яка стане зрозумілою для всіх.

Одним з найважливіших коренів «Яри» є Еллен Стюарт, засновниця й директорка експериментального театру «Ля МаМа» яка, власне, завжди проповідувала глибокий інтер-

Україну, ми їздили на Полтавщину і вона співала із жінками знаменитої Крячківки. Після того ми їздили на Полісся і вона співала поліські пісні з бабусями із села Сварицевичі. Більше того, вона прилетіла в Україну з дев'ятимісячною дитиною, я не вірила, як вона могла наважитися її взяти з собою в таку далеку дорогу...

Усі вони мають престижні театральні нагороди й є яскравими театральними зірками всеамериканської величини.

– Ви також маєте чимало престижних нагород і відзнак, але разом з тим, знаю, що Ви дуже невибагливі в побуті, навіть аскетичні. Сумки від Louis Vuitton, парфуми від Chanel, золото, діаманти для Вас не мають суттєвого значення...

– Я багато подорожую по світу ідесь би то погубила. Мені не варто таке давати (сміється-авт.).

Мене найбільше цікавить поезія, театр, минуле. Я дуже люблю слухати, що розказують старі люди. Тому так багато їзджу селами України, Бурятії, Мозамбіку... Наприклад, в Африці, не знаючи мови й не розуміючи без перекладача, що мені кажуть, було дуже цікаво шукати порозуміння, щоб скомікуватися. Я почала запитувати, звідки зорі походять, звідки ріки, небо, трава, й мені розповіли такі цікаві історії. Потім вони вийшли окремою книжкою, а тепер їх переклали португальською мовою.

– Наскільки відрізняється сприйняття Вашої творчості в Україні й тут?

– Коли була велика відмінність, а тепер, коли з'явилися різні подібні експериментальні кола, глядач не є такий вже інакший. То є вже дуже подібні кола за інтересами. Світ став ближчим, але водночас розділеним на маленькі кола, але ті кола вже міжнародні. Ті, що люблять класичну музику у Нью-Йорку, подібні до тих, що люблять класичну музику у Львові.

– Ви бували також на Сході України, зокрема, на Донбасі. Як там сприймали ваш театр?

– Ми робили виставу «Глибинні мрії» в жовтні 2013 року, якраз перед Майданом. Але хто знав, що буде завтра. Про молодих донеччан, їхні мрії й сподівання. Гарна лірична вистава – копання в історії Донбасу, не лише ХХ століття. Колись Донецьк називався Юзівка. Мрія тих, хто там жив, була створити новий світ, а ще раніше там буяли ліси, завдяки яким донецька земля така багата на вугілля. Ми то робили в мистецькому центрі «Ізоляція», мали продовжити цей проєкт наприкінці травня 2014 року, до 150-ліття Джона Юза – засновника Юзівки. Й на початку червня, як і обіцяли, прилетіли до Києва, але нам повідомили, що «Ізоляцію» окуповано... Наскільки я знаю, тепер там тримають українських військовополонених.

– Хто ваш глядач сьогодні?

– Він суттєво не змінився, але, наприклад, на відкриття нашої виставки прийшло до сімдесяти осіб з групи «Разом». То нова для нас публіка, але, виглядає, що їм подобається те, що ми робимо. І я думаю, що те, що ми робимо, якраз для них.

– Мені здається, що те, що вони роблять, Вам також імпонує. Бо я бачу не раз Вас серед них також...

– Знаю, що це дуже важливо говорити про те, що діється, й робити так, як роблять ці молоді люди з «Разом».

– Які ваші наступні кроки – «кроки вперед»?

– Думаємо створити щось на тему сучасної України, бо треба говорити про те, що нині там діється. Зрештою, нас зобов'язує назва виставки: «Погляд у минуле – кроки вперед». Сьогодні ж маємо цікаві вистави й концерти в контексті нашого ювілею – так що ласкаво просимо до нашого театру!

Розмову провела Катерина Кіндрась

Фрагмент вистави «Вогонь.Вода.Ніч» за мотивами «Лісової пісні» Лесі Українки. Фото Володимира Ключка

Актори мистецької групи «Яри» беруть уроки українського народного співу в селі Крячківка на Полтавщині. Фото Віталія Горбоноса

Еллен Стюарт, засновниця театру «Ля МаМа», біля меморіалу Лесь Курбаса в Харкові, 1993 р. Фото Пітера Бейгера

– Що таке наш театр? У нас немає постійної театральної трупі, актори працюють за контрактом. Так влаштований увесь американський театральний світ. На відміну від України, де є постійні трупи. В «Яри» ж немає постійної трупі, але є своє коло акторів.

Що ж до українства, то українська тематика мені дуже близька. Коли я ставила, наприклад, «Лебедя» на бурятському матеріалі, то брала за основу вірш нині, на жаль, вже покійного Олега Лишеги про білого лебедя, і ми його навіть переклали киргизькою мовою. А коли робили виставу «Скифські камені» за участю Ніни Матвієнко, то киргизькі пісні, весільні плачі, притчі перепліталися з українськими.

Я виросла в Ньюарку й живу вже багато років у Нью-Йорку, де в моєму кварталі люди завжди розмовляли різними мовами й могли порозумітися. Я до того звикла. Це є справді дуже моє, я з цим виросла. І це видно в моїх виставах.

– Лукаша у Вашому другому прочитанні «Лісової пісні» грає афроамериканець. Що Ви хотіли цим сказати глядачам?

– Він був найліпший актор. Я його спеціально не шукала. В наших перших виставах Лукаша грав Олег Драч зі Львова, актор з театру Лесь Курбаса. Я знаю, що в нас постійно є чутливість на цю тему. Я готова запрошувати у вистави на українську тематику людей з інших культур. Мушу сказати, що дуже близьке розуміння української культури дуже часто виявляють саме афроамериканці. Взяти хоча

у нас вийшла вистава про Тараса Шевченка й Айру Олдріджа. Мені було дуже зрозуміло, як українець Шевченко і афроамериканець Олдрідж могли стати такими близькими приятелями. Багато краще висловити думку, коли у виставі є кілька людей, які розмовляють різними мовами.

– Якщо ця думка стосується вселюдських цінностей...

– Очевидно. Так, щоб це було цікаво і мені як режисеру, і акторам як творцям, і глядачеві – чи то він українець, чи неукраїнець...

– Мені іноді здається, що тим, що робите, Ви наполегливо намагаєтесь «відбудувати Вавилонську вежу», якою люди хотіли дістатися самого Бога, й Всевишній покарав їх тим, що вони почали розмовляти різними мовами, не розуміючи один одного...

– Я про це ніколи не думала. Радше, я вірю в те, що Еллен Стюарт, засновниця «Ля МаМи», любила повторювати: «Театр мушиє говорити з цілим світом...» Режисер повинен замислюватися, чи його виставу зрозуміють іншомовні, чи його театр зрозуміють сліпі й глухі? Якщо ні, то це не театр. Бо ми мусимо говорити зі світом, з таким різним і різноліким, який він є. І я витворила свій спосіб «говоріння зі світом» через... поезію. Моя мета передати поезію людям, які не розуміють мови, якою вона написана. Як перекласти Павла Тичину, Олега Лишегу чи Сергія Жадана? Не тільки українцям, а й американцям, киргизам, буряткам... І людям, які не чують

націоналізм. Не знаю, чи правильно я вживаю тут «інтернаціоналізм», бо це слово в Україні має неприємний відтінок. Можливо, краще сказати «міжнародні контакти», контакти на людському рівні, правдиві, ніким не нав'язані. Там «де душа з душею може говорити». Лесь Курбас про це також міркував. «Мистецтво – це є та площина, на якій говорить правдиве наше я», – казав він. І наш театр намагається показати, що те «я» може говорити різними мовами.

– Для мене завжди загадка й дивина, як Ваші актори вчать українську мову. Коли акторка китайської зовнішності співає українську колядку «Коли не було з нащода світа. Святий вечір!..», промовляє її природне «я» чи «ліричний герой», образ?

– Я думаю, що в театрі є люди, які розуміють, що, розмовляючи кожен своєю мовою, ми комунікуємося поза мовами. І то відбувається через правдиве наше «я». У театрі мова є дуже важлива. Ми маємо переклади англійською, так що кожен знає, про що він співає. То не є, що вони завчили напам'ять звуки й видають їх. Чи хтось дивується, що українці, японці, англійці співають італійську оперу?!

От у нашій останній виставі роль біженки грала Марина Селандер, напівкорейка–напівшведка. Вона знає такі українські пісні, які не знає більшість українців, які розмовляють виключно по-українськи. Вона виступала і в наших бурятських виставах, і в наших з Мар'яною Садовською купальських та різдвяних виставах. І там ми співали «маланки». Вона літала зі мною в

– А як Ви підбираєте акторів?

– Вибір дуже великий – в Нью-Йорку живе й працює 30 тисяч акторів. Але в той же час є дуже небагато відважних людей, їх треба шукати. Відважних у сенсі готових експериментувати. Мої актори не мають десятисторінкових монологів, вони взагалі не мають готового сценарію. Вони приходять до театру й ще не знають, якою буде їхня роль. Але мене цікавлять найперше люди, які вміють співпрацювати, відкриті для нового, досі невідомого, здатні на експромт.

– Ви не боїтеся брати непрофесійних акторів і робите з аматорів професіоналів...

– Поняття «професійний-непрофесійний» – дуже українське або навіть радянсько-українське. В Америці такого немає. Ти добре граєш свою роль – ти професіонал, і нікого не цікавить, до якої акторської школи ти ходив і чи маєш театральну освіту взагалі. Іноді, як ми маємо велику виставу й нам потрібен специфічний актор, то даємо оголошення до театральної преси.

– Акторська робота дуже нелегка в Нью-Йорку. Це тільки на обкладинках глянцевого журналу і телеекранах ці люди виглядають упевненими й щасливими. Насправді все багато складніше: шалена конкуренція, здійснитися дуже важко...

– Це правда. Через те, власне, я люблю працювати з молодими людьми. Це ще не зіпсований матеріал. Разом з тим з «Ярою» працювали Ніна Аріанда, Джесіка Гехт, Джеремі Тарді, Шоно Такер, Юніс Вонг...

НАШІ ГЕРОЇ

Президент України Петро Порошенко звернувся з вимогою до Володимира Путіна звільнити Надію Савченко, що утримується в Росії під арештом. У листі, надісланому п'ять днів тому, також міститься заклик виконувати Мінські домовленості щодо мирного врегулювання конфлікту на Сході України.

У Росії українку Надію Савченко звинувачують у причетності до загибелі на Донбасі двох російських журналістів. Насправді ж її побандитськи викрали агенти ФСБ ще до загибелі цих журналістів, а потім незаконно вивезли до Росії. Підполковник КГБ Путін все своє життя займався подібними штучками, а тому й нині діє за старими методиками – вбивства мирних мешканців, викрадення, тортури, залякування... Його мета – посіяти в Україні страх і хаос, хаос і страх. І Надія Савченко – важлива ланка в цьому злочинному ланцюгу.

Парламентська асамблея Ради Європи (ПАРЄ) ухвалила 28 січня поправку до резолюції щодо Росії, якою закликала російську владу протягом 24 годин звільнити Надію Савченко.

Згідно з домовленістю з російською стороною, яка була затверджена на закритому засіданні Моніторингового комітету, до тексту вказаного параграфу додали можливість передати Н.Савченко не Україні, а іншій державі.

Підсумкова норма звучить так: «Асамблея закликає російську владу звільнити Надію Савченко протягом 24 годин та повернути її Україні, або передати третій стороні».

Цей пункт увійшов до підсумкової резолюції ПАРЄ. Між тим, це рішення не є юридично зобов'язуючим, росіяни, ображені рішенням ПАРЄ позбавити їх голосу в цій організації до квітня цього року, можуть відмовитися виконувати домовленість. Коли читачі «Нової газети» отримають цей номер, можливо, вирішиться майбутня доля Надії Савченко – її, знесилена й напівжива від багатоденного голодування протесту, або передадуть третій країні, або продовжуватимуть тримати в казематах Путіна, аж доки вона не помере там від голодування, до якого вдалася, протестуючи проти сваволі путінських спецслужб, які викрали її й тепер намагаються «пришити» бодай якийсь обвинувачення, висмоктуючи їх з пальця.

Надія Савченко, українська льотчиця-військовополонена, народний депутат України та символ боротьби з російським агресором, народилася 11 травня 1981 року в Києві. З дитинства мріяла стати льотчицею бойових літаків. Після закінчення школи здобула фах модельєра-дизайнера та протягом року навчалася на факультеті журналістики Київського університету «Україна». Згодом вступила за контрактом до лав Збройних сил України, службу почала в залізничних військах радисткою. Потім підписала контракт на службу в 95-й аеромобільній бригаді в Житомирі, де саме формується перший контрактний батальйон. У 2004–2005 роках у складі українського миротворчого контингенту брала участь у місії в Іраку, де прослужила шість місяців на «чоловічій» посаді – як стрілець третьої роти 72-го окремого механізованого батальйону.

Після повернення з Іраку вступила до Харківського університету

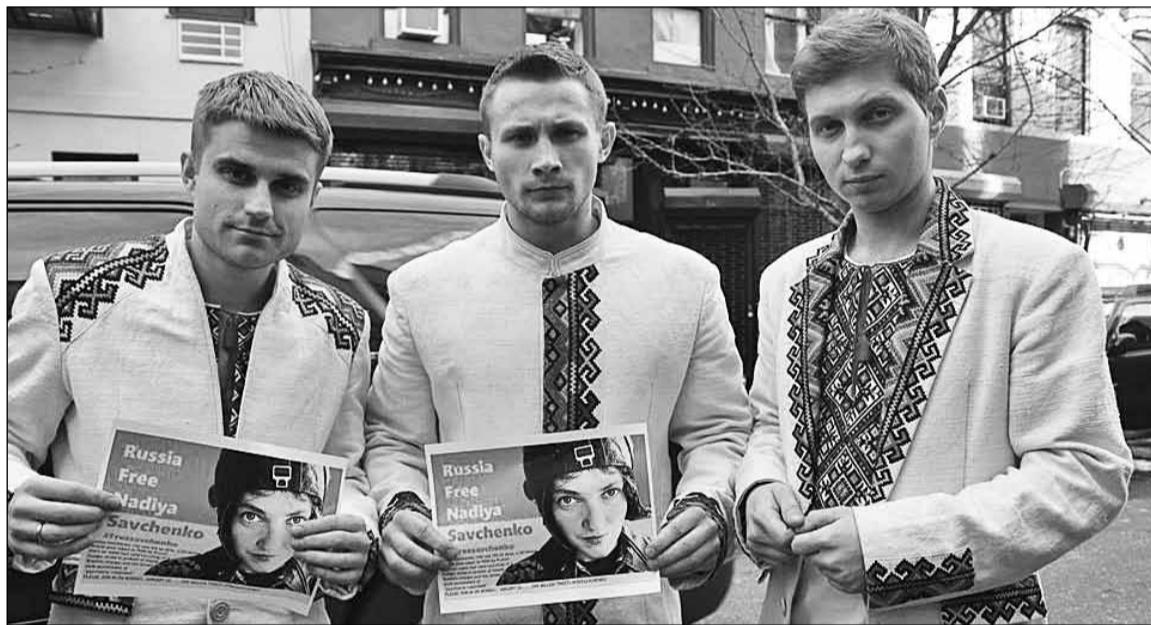
повітряних сил, на що отримала дозвіл особисто від міністра оборони України Анатолія Гриценка. Двічі її відраховували з університету з формулюванням «непридатна до польотів як льотчик», але вона двічі поновлювалася і 2009 року таки закінчила університет – вже не як льотчик-винищувач, а як штурман. Хоча штурманську справу вона вивчала по класу реактивного бомбардувальника Су-24, однак наприкінці навчання її спрямували на іншу бойову машину – гелікоптер Мі-24. Після закінчення університету проходила службу штурманом-оператором Мі-24 3-го окремого полку армійської авіації Повітряних Сил ЗСУ у місті Броди на Львівщині. Має 170 годин нальоту і 45 стрибків з парашутом.

14 вересня 2014 року з'їзд партії «Батьківщина» одностайно прийняв Надію Савченко до лав партії й висунув її в депутати Верховної Ради, віддавши перше місце в передвиборчому списку.

Мітинг українців Нью-Йорку відбувся під гаслом «Свободу Надії Савченко!»

СВОБОДУ НАДІЇ САВЧЕНКО!

Участь в акції протесту проти незаконного ув'язнення Надії Савченко взяв і популярний гурт «Тріода» з Тернополя

Під час війни на Сході України брала участь в антитерористичній операції як доброволець батальйону «Айдар». При цьому залишалася діючим офіцером ЗСУ, беручи участь в АТО в межах двох відпусток. Брала участь у боях біля селища Металіст під Луганськом, де 18 червня, йдучи за пораненими, потрапила в полон до терористів. Утримувалась в полоні бойовиками з батальйону «Заря». 19 червня в інтернет-мережі набув поширення відеозапис, у якому вона, прикута наручниками до труби, гідно й сміливо відповідає під час допиту:

– Скільки зараз знаходиться проти нас сил, які, що Ви можете розповісти?

– Ви гадаєте, я це знаю? Я думаю, вся Україна.

22 червня сестра Надії Савченко Віра повідомила, що терористи вийшли з нею на зв'язок, бажаючи обміняти військову льотчицю на чотирьох своїх полонених. Повідомлялося також, що вони перевезли Надію з Луганська до Донецька.

8 липня стало відомо, що Надія Савченко перебуває під вартою в Росії у слідчому ізоляторі міста Воронежа. Російська влада «шиє» Н.Савченко причетність до загибелі на Сході України двох журналістів Всеросійської держтелерадіокомпанії – Ігоря Корнелюка та Антона Волошина. Насправді ж ці російські журналісти надавали інформацій-

ний супровід одній з груп терористів і загинули, потрапивши під обстріл групи українськими військами.

8 липня президент України Петро Порошенко надав розпорядження Міністерству закордонних справ та Генеральній прокуратурі України вжити всіх заходів щодо повернення Надії Савченко, захопленої терористами та незаконно вивезеної до Російської Федерації, в Україні. 16 липня 2014 року консул України в Росії Геннадій Брескаленко зустрівся з Надією Савченко після дев'яти відмов з боку російської сторони у відвідуванні арештантки. За словами льотчиці, терористи відвезли її до Луганська, а звідти з мішком на голові перевезли до Красного Луча. І вже звідти доправили до міста Богучар Воронежської області.

Адвокатами Надії Савченко в російському суді виступають відомий гравець в «Що? Де? Коли?» Ілля Новіков та Марк Фейгін, який був захисником у процесі проти гурту Pussy Riot.

16 вересня 2014 року російська пропаганда почала розкручувати чергову путінську байку – цього разу українська льотчиця буцімто «особисто брала участь у тортурах полонених та хотіла здати їх на органи».

24 вересня Надію Савченко етапували з Воронежського СІЗО в невідомому напрямку. 25 вересня розшукати Надію задля подальшого її захисту вирушила лідерка фракції

Зелених у Європарламенті Ребекка Гармс, як европарламентар. Того ж дня адвокат Микола Полозов розвідав, що Надію перевезли до Московського СІЗО «Печатники». Увечері того ж дня евродепутатка була змушена відлетіти з Москви – російська влада заявила, що вважає її «небажаною персоною».

10 жовтня 2014 року рішенням ПЦ «Меморіал» Надію Савченко офіційно визнано політичним в'язнем. 13 жовтня за рішенням Басманного суду її доставлено до однієї з лікарень Москви для проходження «стаціонарної психолого-психіатричної експертизи».

3 кінця 2014 року оголосила про безстрокове голодування. Нині голодує вже майже 50 днів.

26 січня 2014 року Надія стала членом української делегації в ПАРЄ. Лист-прохання до спікера Держдуми С.Наришкіна звільнити Н.Савченко як евродепутата з-під арешту надіслала президент ПАРЄ Енн Брассер.

Минулої неділі акції за звільнення Надії Савченко прокотилися всією планетою. Скрізь, де живуть і діють українські громади, відбулися маніфестації, мітинги, пікети... У щонайменше 30 країнах світу люди вийшли на акції з вимогами звільнити Надію Савченко з путінської катівні.

У Нью-Йорку протестанти, розгорнувши велетенський синьо-жовтий прапор, пройшли ходою протесту від Української католиць-

кої церкви Святого Юра в Мангеттені до Юніон-скверу, де відбувся мітинг протесту. До тих, хто бере в таких акціях участь постійно, цього разу приєдналося й чимало вихідців з України, таких як художник з Одеси Люсьєн Дульфан, який живе в США давно, а на мітинг підтримки України прийшов вперше.

«Ми з дружиною вперше в житті пішли на демонстрацію – за вільну, багату, незалежну Україну, проти російської агресії й проти ув'язнення Надії Савченко, – підкреслив художник. – А коли троє молодих людей в національному українському вбранні без музичного супроводу заспівали жалобну українську пісню «Плине кача», в мене стислося горло, я насилу стримував ридання...», – каже Люсьєн. «Троє молодих людей» – це тернопільський гурт «Тріода», який приїхав з різдвяними концертами до США з України й того дня також узяв участь у акції протесту, яку вів Аскольд Лозинський, відомий в українській громаді Нью-Йорка й Америки адвокат і громадський активіст. У мітингу, зорганізованому з ініціативи УККА, ООЧСУ, СУА, СУМ та інших організацій, взяли участь і виступили лідери українських громадських організацій та міжнародних рухів. Зі словами духовної підтримки до всіх небайдужих до долі України звернувся отець Володимир Музичка, настоятель Української православної катедрі Святого Володимира в Нью-Йорку.

На захист Надії Савченко стали й українці, які мешкають у Сіетлі та околицях. На заклик Асоціації українців штату Вашингтон вони прийшли під вікна будинку, де розміщується генконсульство Російської Федерації в Сіетлі, й передали його представникові лист, у якому висловили свій протест проти дій Кремля. До всесвітньої акції підтримки Надії Савченко та інших українських військовополонених приєдналися українці столичного Вашингтону, Сан-Франциско, Філадельфії, Чикаго, Сан-Дієго, кількох міст штатів Юта, Техас, Нью-Джерсі та Флориди. На всіх цих акціях в унісон з биттям сердець усіх українців планети лунало: «Свободу Надії Савченко!»

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»
Фото Ірени Савіано

Дзеркало

НАДІЯ

Закушу губу – що я вдію.
 Це не вмістиш до голови:
 Захопили нашу Надію
 Вороги – і в полон повели.
 А вона така горда й красива,
 Зверхньо так озирає їх.
 І ятрить тебе власне безсилля -
 Ну бо ти ж таки чоловік.
 Можна мерзнути, голодувати,
 У обложених скніти містах.
 Лиш Надію свою віддавати
 Ми не можемо просто так!

Олександр Ірванець

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Употужного снігопаду, яким метеорологи й мерії разом з телевізійниками застрашували пів Америки був, принаймні для нас, один величезний плюс – нарешті ми ближче познайомилися з усіма своїми сусідами. Вийшовши вранці з лопатами для розчистки снігу на вулицю, помітили, що сусіди, й ті, що живуть ліворуч, й ті, що мешкають праворуч, й ті, що оселилися через дорогу, дружно розчищають сніг цілими сім'ями. Сусіда-японець, як завжди, випередив усіх й таке враження, що відкопував своє обійстя навперейми із завірюхою. Факт той, що коли всі інші мешканці нашої вулиці лише взяли за шухлі, він уже весело підмітав тунель-хідник від хати до гаража.

Молодий сусід-успішний лікар із Самарканду, що років зо два тому побудував собі з допомогою наших закарпатських майстрів не хату, а справжній замок, трохи навскіс від нас, через дорогу, – «найпродвинутіший», бо працює не лопатою, а снігоочисною машиною. Точніше не він, а його дружина – також лікарка. Правда, техніка не дуже слухається й робота рухається повільно, але господар дому по-російськи, з середньоазійським акцентом, голосно роздає команди, стоячи на сходах, й господиня, виглядає, старанно їх виконує.

– Happy New Year! – вітається завжди доброзичливий сусід-комп'ютерник, що живе якраз навпроти. «Хоча б сніг його трохи розвеселив», – напевне, однаково подумали всі, хто його почув. Уже з півроку він живе сам, не засвічуючи навіть вечорами в домівці яскраве світло. Восени всім зацікавленим він пояснював, що дружина полетіла додому, в Румунію, провідати родину й повернеться відразу після Дня подяки. Але минув жовтень, збіг листопад, надійшов грудень... З тієї всієї печалі він навіть не прикрашав свій триповерховий дім на Різдво, який зазвичай старанно увінчує святковими світлами до самого даху. З ввічливості й, дотримуючись американського неписаного правила «не лізти людині в душу», якщо вона про це не просить, ніхто не наважується запитати, чи все в його житті гаразд, хоча всі про це думають.

– Та хіба це негода! – каже інший сусід-іранський дипломат, коли, прокопуючи сніговий тунель назустріч один одному, наші лопати зустрічаються на межі. – От у нас, в Ірані, в 1972 році був «блізард»! Страшливий, смертельний!

Іранського дипломата нью-йоркський «блізард» усе-таки настрашив, раз він вийшов розчищати свій життєвий простір від снігу з дружиною й маленькою донькою років семи-восьми. Притому, що досі ми не помічали жодного випадку, щоб його дружина, крім хатньої, виконувала ще якусь іншу фізичну роботу – підмітала, наприклад, двір чи згрібала опале листя. І це зрозуміло – в мусульманському світі існують свої традиції й закони.

Лютий 1972-го справді ввійшов у світову історію як рік «іранського блізарду» – тоді жорстока завірюха забрала більш як 4 тисяч людських життів й ввійшла в світову історію як одна з найсмертоносніших. Загинули цілі квартали й цілі села, занесені «з головою» снігом. На північному заході країни, неподалік турецького кордону, в селі Шеклаб більше 100

Blizzard-2015 у Нью-Йорку

ЗАБІЛІЛИ СНІГИ, ЗАМЕЛО...

Наша довідка: Сніговий (Blizzard) – потужна снігова буря, яка характеризується сильним вітром (щонайменше 56 кілометрів або 35 миль на годину), тривалим періодом (від трьох годин і більше), низькою видимістю (від нуля до 400 метрів або 0,25 милі). Український відповідник – верхова завірюха, при якій сніжинки піднімаються до 2 метрів і вище над землею. Відмінність між «блізардом» і звичайним снігопадом полягає в потужності вітру, а не кількості опадів.

В історії США були снігові, які характеризувалися вітровими поривами більшими, ніж 72 км на годину (45 миль), нульовою видимістю й температурою повітря мінус 12 градусів за Цельсієм (10 градусів за Фаренгейтом). Найвідоміші з них: Great Blizzard of 1888 (11-13 березня 1888 року), Great Blizzard of 1899 (11-14 лютого 1899 року), North Dakota Blizzard of 1920 (15-18 березня 1920 року), Armistice Day Blizzard of 1940 (10-12 листопада 1940 року), Storm of the Century (25-27 листопада 1950 року), «Blizzard of 1977» (28 січня -1 лютого 1977 року), «Appalachians Blizzard-1996» (12-14 березня 1993 року) та ін.

Бостонський снігопад. Зима 2015

осіб замерзли насмерть, засипані 8-метровою товщею снігу.

Втім, повернімося до Америки. Снігопад 1717 року, що в лютому-березні пронісся на північному сході США, також був немилосердним. Найбільше постраждали Бостон і Філадельфія. Півтора-двометровими кучугурами було заметено сотні будинків, в яких їхні мешканці змушені були за-

лишатися в сніговому полоні впродовж кількох днів. У ті часи люди пересувалися на конях й такі снігопади паралізували життя надовго.

Але американці ведуть свій літопис найкатастрофічніших «блізардів» з 1888 року, від «великого білого урагану», який наклав півтораметровим сніговим пластом всі північно-східні штати Америки.

У суботу, 10 березня 1888 року, небо було чистим і яскравим, наближалася весна й несміливо давала про себе знати. Метеорологічна станція US Army Signal Corps, що містилася у столичному Вашингтоні, передбачала вітер, дощ, але в цілому сприятливу, як для цієї пори, погоду вздовж усього Атлантичного узбережжя.

Отож, жителі Східного узбережжя США спокійно займалися своїми звичайними справами, не очікуючи ніякої біди.

Західний масив арктичного повітря прийшов з Канади, а тепла повітряна маса – з Мексиканської затоки й небезпечно з'єднались на Нью-джерзійському відтинку узбережжя, моментально перетворившись на снігову бурю з безпрецедентними вітрами.

Першою жертвою став лоцманський катер в затоці Сенді Гук. Різко впала температура, вітер з поміркованого перетворився на різкий і здійняв хвилі, вищі 15 футів, поламав щогли, кораблі зривалися з пірсів і врізалися один в одного. Дощ перейшов у сліпучий сніг, сніг несподівано преріс у справжню заметіль.

Сьогодні Бюро прогнозу погоди визначає «заметіль» як бурю, що триває протягом принаймні трьох годин з поривами вітрів більш ніж 35 миль на годину і снігом, який обмежує видимість до однієї чверті милі або менше. Сумнозвісний великий білий ураган 1888-го – це температура нижче нуля і вітер 100 миль на годину. Це розірвані телефонні й телеграфні дроти, відсутність будь-якого контакту між Нью-Йорком, Бостоном, Філадельфією та Вашингтоном. Це 200 суден, що сіли на міліну, 400 обірваних життів (за іншими даними, 900), у тому числі 100 – в морі. Тисячі робітників, побоюючись втратити свої робочі місця, намагалися тоді дістатися свого місця праці й багату кого з них пізніше знайшли заживо похованими в снігових заметах. Замерзли люди, коні, тварини, птахи... Готелі в Нью-Йорку були переповнені й нагадували велике переселення народів.

Великий білий ураган-1888

Blizzard of 1977 у Баффало

«Шторм століття» 1950 року

Нехай краще йде сніг, а не війна...

Саме в цей час дружина письменника Марка Твена Олівія також збиралася до Нью-Йорка й хтозна, як би склалася її доля, якби не лист чоловіка від 10 березня 1888 року, в якому він благав не вирушати в небезпечну путь, бо це недобрий час – так підказує мені Боже Провидіння».

Збитки від Білого урагану, як на ті гроші, становили 25 мільйонів доларів, що в перерахунку на сьогоднішній курс – мільйонів 650.

Нью-Йорк нагадував велику пляму суцільного білого болю. Вивезення снігу покладалося на ручну роботу силу. Імігранти, найняті в Нью-Джерсі та Нью-Йорку, лопатами повинні були буквально відкопувати вулиці та залізницю. 17 000 робочих рук повинні були «зняти» 24 мільйони кубічних метрів снігу.

Велика снігова буря паралізувала Східне узбережжя – від Вірджинії до Мейна, але й мала далекосяжні наслідки для сучасної інфраструктури США. Після стихійного лиха 1888-го Східне узбережжя зрозуміло, що жити так далі не можна й почало змінюватися на очах: комунікаційні дроти взялися заховувати під землею, було введено контейнери для вугілля та сміття, розпочато ділові розмови про будівництво метрополітену й у 1900 році спорудження підземки стартувало.

У 1891 році Міністерство сільського господарства перебрало від U.S. Army Signal Corp., – армійського підрозділу США – відповідальність за передбачення погоди на себе. Зрештою, саме тоді народилося Бюро погоди, яке почало працювати 24 години на добу й сім днів на тиждень.

Тому, за великим рахунком, можна зрозуміти ту шалену «істерію», як назвали офіційну реакцію американських властей імущих господарників на «блізард-2015» деякі американські засоби масової інформації. «Краще тисячі разів перестраховатися, ніж отримати такий результат, як у 1888 році», – сказав у відповідь своїм критикам нинішній мер Нью-Йорка Білл де Блазіо. «Але сьогодні надворі не 1888-й рік!» – парирували вони. Та «перепалка» триває й, звичайно ж, має сенс, тому що драматичні снігові «любять» Америку й випробовують її доволі часто.

«Блізард», який непрошено завітав знову ж таки на Східне узбережжя 25-27 листопада 1950 року назвали «штормом століття» – Storm of the Century. Він пройшовся 22 штатами, забравши життя 383 осіб й завдавши збитків на суму 70 мільйонів доларів.

У 1959 році на знаменитій горі Шаста в Каліфорнії випало 4,8 метра снігу. Це один з найщедріших снігопадів в історії США. Але той глибокий сніг з'явився далеко в горах

й майже не зачепив населені пункти, тому залишився майже непоміченим й не заслужив жодних «проклять».

У результаті сніговію Superstorm, який розігрався над північно-східною Америкою 12-14 березня 1993 року, загинуло 270 осіб, від «Appalachians Blizzard-1996» – 190 осіб.

Особливо часто потерпає від такого лиха Баффало (штат Нью-Йорк) – через «ефект Великих озер» місто стає заручником великих снігових ураганів, по суті, кожного року. «Blizzard of 1977», який 28 січня -1 лютого накрав західну частину штату Нью-Йорк та південне канадське Онтаріо, був найсмертельнішим зимовим ураганом цього регіону за всю його історію.

У Баффало вже лежав шар снігу й крига скувала місцеве озеро. В результаті не найсильніший сніговий викликав лютий мороз, нульову видимість й неймовірні хурделиці. Швидкість вітру сягала 111 кілометрів на годину, земля покритася п'ятиметровим шаром снігу, а замети, які намів вітер, доходили до 10-12 метрів (!). Загинуло 23 особи.

Книга рекордів Гіннеса зафіксувала кілька американських снігових рекордів: у містечку Парадайс на горі Рейнір (штат Вашингтон) у лютому 1971-1972 років, на горі Шаста (штат Каліфорнія) 13-19 лютого 1959-го, в Сілвер-Лейк (штат Колорадо) 14-15 квітня 1921-го. А Мет Колеман, мешканець Форт-Кео в Монтані, взагалі здивував своїм «відкриттям»: 28 січня 1887 року він знайшов сніжинку, діаметром 38 сантиметрів і товщиною 20 сантиметрів. В інтерв'ю журналістам він розказав, що вона була «більшою, ніж його молочний ковш». Свідком падіння таких гігантських сніжинок був і поштовий кур'єр, який потрапив у заметіль, що оповила, здавалося, всю Монтану. Але метеорологи запевняють, що найнебезпечніший, найпідступніший не найсніговітійший ураган, а найлютіший. Та й взагалі варто вміти розрізнити звичайний сніговий від «блізарда».

Снігопад характеризується інтенсивністю, тобто кількістю опадів за годину або добу. Кількість сніжинок в метрі кубічному повітря при слабкому снігопаді становить менше 10, в середньому – 10-100, в густому – більше 100 і може сягати багатьох тисяч. Снігопад без вітру називають спокійним, при вітрі – верхівковою заметіллю.

Залежно від умов і характеру випадання снігу метеорологи розрізняють кілька видів снігопаду: дощ зі снігом при позитивній температурі повітря, сніг з дощем (при температурі близько 0 °C), снігова злива, сніговий шквал. «Блізард» – це «верхівкова заметіль». Сніговий найчастіше

буває при циклонній погоді, а «блізард» – при антициклонній; при сніговій сніжинки зберігають свою первісну форму, а при «блізарді» летять вже їхні уламки; при сніговій «поклади» снігу мало залежать від швидкості вітру, при «блізарді» – визначаються мінливістю вітру...

Цього року в Нью-Йорку метеорологічні прогнози потужного снігопаду, як виглядає, не справдилися. Біржа на Волл-стріт відкрилася за розкладом, хоча громадський транспорт після 11-ї години вечора в місті не працював. Водіям наказали не виїжджати на дороги, пригрозивши штрафами по 300 доларів і більшими. Було скасовано шість з половиною тисяч авіарейсів. У Масачусетсі й Коннектикуті все виглядало багато драматичніше. Попри те, що 1888 рік, на щастя, в Нью-Йорку не повторився, як передбачалося, остаточні висновки робити ще завчасно, оскільки прибережним місцевостям, зокрема на Кейп-Коді та Лонг-Айленді загрожують повені.

... Коли нью-йоркська віхола нарешті втихомирилася, а телерепортери почали рідше й рідше вживати риторичку стихійної катастрофи, запрацював телефон. Телефонували наші рідні з Києва.

– Ви там живі? Бо в нас показують по телевізору, що Нью-Йорк засипає снігом...

– Живі! – втішили ми.

– А сніг ще падає?

– Падає...

– А ви? Живі? – запитуємо вже ми, – бо в нас показують по CNN Маріуполь...

– Поки що живі! – чується голос з далекого Києва.

Нехай краще сніг, аніж війна...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка полаго-
дить всі проблеми і
зробить вашу поїздку не-
забутньою. Тисячі маршрутів
в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

ПОВІДОМЛЕННЯ

**Поминальні Служби Божі за упокій
МИРОСЛАВА ШМІГЕЛЯ
в сороковий день
після його відходу у вічність
буде відправлено:**

7-го лютого 2015 р.,
о 10:00 годині ранку в суботу,
в Українській Католицькій Церкві
Святої Покрови
(97-06 87-th St.,
Ozone Park, NY 11416)
Телефон: (718) 845-5366

22-го лютого 2015 р.,
о 12:00 в полудень,
в Українській Католицькій Церкві
Святого Юра
(30 7-th St. New York,
NY 10003)
Телефон: 212-674-1615

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Notariusc
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ДИЗАЙН; ВЕРСТКА

МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги
в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Звертайтеся за електронною адресою: saryuk@ukr.net

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____

(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Легке Рішення для Здійснення

Завантажте нову "Selfreliance Mobile App" програму

реєстрування нового користувача
в режимі реального часу

знаходження найближчих безоплатних
банкоматів (АТМ)

перевірка зображення виплачених чеків

Проскануйте для завантаження
програми Android app

Проскануйте для завантаження
програми iPhone app

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.